

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา
ปีการศึกษา 2547

ปริญญาานิพนธ์
ของ
เพ็ญพรรณ มุลมงคล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา
ปีการศึกษา 2547

บทคัดย่อ
ของ
เพ็ญพรรณ มุลมงคล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548

เพ็ญพรรณ มุลมงคล. (2548). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา
ปีการศึกษา 2547. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.นำชัย เลวัลย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบ และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา
ของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็น
นักกีฬาเพศชายและหญิง ของโรงเรียนกีฬาที่เปิดสอนกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 200 คน
เป็นชาย 95 คน และหญิง 105 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .92
ประกอบด้วยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก 7 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัด
และความสนใจ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้
และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง และ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบ
ค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด
2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้า
ในอนาคต นอกจากนี้มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์
และด้านสุขภาพและอนามัย
2. นักกีฬาชาย มีแรงจูงใจเฉลี่ยในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน
ตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง นอกจากนี้มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ
ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์
3. นักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเท่ากันทั้ง 7 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านโอกาส
ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านรายได้
และผลประโยชน์
4. เมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาเพศชายและหญิง พบว่ามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา
ยกน้ำหนัก เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

MOTIVATION FOR SELECTING TO PRACTICE WEIGHT LIFTING OF
SPORT SCHOOL ATHLETES IN ACADEMIC YEAR 2004

AN ABSTRACT
BY
PENPAN MOONMONGKOL

Presented in partial Fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2005

Penpan Moonmongkol. (2005). *Motivation for Selecting to Practice Weight Lifting of Sports School Athletes in Academic Year 2004*. Master Thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan, Asst. Prof. Wattana Suthipant.

The purpose of this research was to know and compare the motivation for selecting to practice weight lifting of sports school athletes in academic year 2004. The subjects were 200 athletes, 95 males and 105 females from 7 sports schools that offered weight lifting courses, and obtained by simple random sampling. The questionnaire using to collect the data created by the researcher with reliability level at .92 and consisted of the following 7 motivation aspects; love, ability and interest; personal opinion; concern people; health; income and advantage; honor and famous; and progress opportunity in the future. The data were then analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results were as follows:

1. Male and female weight lifting athletes had the highest level of motivation for selecting to practice weight lifting in 2 aspects which were love, ability and interest; and personal opinion respectively. And the rest 5 aspects had high level of motivation which were honor and famous; personal opinion; concern people; income and advantage; and health respectively.

2. Male weight lifting athletes had the highest level of motivation for selecting to practice weight lifting in 3 aspects which were love, ability and interest; progress opportunity in the future; and personal opinion respectively. And the rest 4 aspects had high level of motivation which were honor and famous; health; concern people; income and advantage respectively.

3. Female weight lifting athletes had high level of motivation for selecting to practice weight lifting in all aspects which were progress opportunity in the future; love, ability and interest; honor and famous; concern people; health; personal opinion; and income and advantage respectively.

4. Overall motivation for selecting to practice weight lifting between male and female athletes were not significantly different at .05 level. When considered the differences between each aspect, it was found that there were significantly different at .05 level between male and female motivation on the aspects of love, ability and interest; and personal opinion.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา
ปีการศึกษา 2547

ของ
นางสาวเพ็ญพรรณ มุลมงคล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
วันที่.....เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนา สุทธิพันธ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และอาจารย์ธงชาติ พูเจริญ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ ทุกท่านที่เคยสอนในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และคณาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลและจัดทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาทั้ง 7 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี และโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อเจริญ คุณแม่เพ็ญน มุลมงคล ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูมาโดยตลอด และขอขอบคุณญาติ พี่น้อง เพื่อนๆ ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจ และส่งเสริมผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขออุทิศคุณงามความดีนี้แด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

เพ็ญพรรณ มุลมงคล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ	6
ความสำคัญของแรงจูงใจ	7
ทฤษฎีแรงจูงใจ	8
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	12
แรงจูงใจกับการฝึกซ้อมกีฬา.....	13
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	13
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬายกน้ำหนัก.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	22
งานวิจัยในประเทศ.....	25
3 วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย.....	30
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	30
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	31
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	32

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 34
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 34
	การวิเคราะห์ข้อมูลและแปรผล..... 34
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 35
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 67
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 67
	สมมุติฐานในการวิจัย..... 67
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า..... 67
	วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล 67
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 68
	สรุปผลการวิจัย 68
	อภิปรายผล..... 69
	ข้อเสนอแนะ 73
	ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 73
	บรรณานุกรม 74
	ภาคผนวก 77
	ภาคผนวก ก. รายนามผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ... 78
	ภาคผนวก ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 84
	ประวัติย่อผู้วิจัย..... 91

บัญชีตาราง

	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำหนัก จำแนกตามเพศ.....	34
2 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำหนัก จำแนกตามรุ่นน้ำหนัก.....	35
3 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำหนัก จำแนกตามส่วนสูง.....	37
4 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำหนัก จำแนกตามอาชีพบิดามารดา.....	38
5 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำหนัก จำแนกตามรายได้รวมกัน และประสบการณ์ด้านกีฬาของบิดามารดา.....	39
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความรักความถนัด และความสนใจของ นักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชาย.....	41
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชาย.....	42
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชาย.....	43
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย ของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชาย.....	44
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านรายได้และ ผลประโยชน์ของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชาย.....	45
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านเกียรติยศและ ชื่อเสียงของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชาย.....	46
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านโอกาสที่ได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชาย.....	47
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักกีฬาว่ายน้ำหนัก เพศชายจำแนกเป็นรายด้าน.....	48
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศหญิง.....	49
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศหญิง.....	50
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศหญิง.....	51
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย ของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศหญิง.....	52

บัญชีตาราง(ต่อ)

	หน้า	
18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านรายได้และ ผลประโยชน์ของนักกีฬาว่ายน้ำนักเทศหญิง.....	53
19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านเกียรติยศและ ชื่อเสียงของนักกีฬาว่ายน้ำนักเทศหญิง.....	54
20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านโอกาสที่ได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาว่ายน้ำนักเทศหญิง.....	55
21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักกีฬาว่ายน้ำนัก เทศหญิงจำแนกเป็นรายด้าน.....	56
22	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความรักความถนัด และความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำนักทั้งหมด.....	57
23	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาว่ายน้ำนักทั้งหมด.....	58
24	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักกีฬาว่ายน้ำนักทั้งหมด.....	59
25	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย ของนักกีฬาว่ายน้ำนักทั้งหมด.....	60
26	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านรายได้และ ผลประโยชน์ของนักกีฬาว่ายน้ำนักทั้งหมด.....	61
27	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านเกียรติยศและ ชื่อเสียงของนักกีฬาว่ายน้ำนักทั้งหมด.....	62
28	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านโอกาสที่ได้รับ ความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาว่ายน้ำนักทั้งหมด.....	63
29	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักกีฬาว่ายน้ำนัก ทั้งหมดจำแนกเป็นรายด้าน (N = 200 คน).....	64
30	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่น กีฬาว่ายน้ำของนักกีฬา ปีการศึกษา 2547 จำแนกตามเพศ.....	65
31	เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬา จำแนกเป็นรายด้าน และรวมทุกด้าน ที่มีเพศแตกต่างกัน.....	66

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	ภาพประกอบ 1 แสดงลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์.....	10
2	ภาพประกอบ 2 แสดงวิธียกน้ำหนักท่าสแนทช์.....	18
3	ภาพประกอบ 3 แสดงวิธีการยกน้ำหนักท่าคลิ้น.....	19
4	ภาพประกอบ 4 แสดงวิธียกน้ำหนักท่าเจอร์ค.....	20

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพนั้น นอกจากส่งเสริมในด้านการศึกษาให้มีความรู้ ความคิด ทักษะ ทักษะการเข้าใจสังคม รู้จักชีวิต รู้จักตนเอง แล้วนำความรู้ ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขแล้วนั้น นอกจากนี้ยังมีเรื่องของพัฒนาทางด้านกีฬา ซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรการที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเยาวชน ประชาชนให้มีคุณภาพได้เช่นกัน ทั้งในด้าน สุขภาพ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพทางด้านกีฬา นั้น จะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครอง นอกจากนี้การกีฬายังช่วยให้เกิดความรัก ความสามัคคี ช่วยสร้างชื่อเสียง เกียรติยศให้กับประเทศชาติ และยังเป็นสื่อกลางในการสร้างความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างหน่วยงาน สถาบัน และระหว่างประเทศอีกด้วย รัฐบาลจึงตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬา ต่อการพัฒนา คุณภาพของประชากรในประเทศจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมการกีฬาอย่างกว้างขวางทั่วถึง เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และพัฒนามาตรฐานการกีฬา ให้มีขีดความสามารถในการเข้าร่วม การแข่งขันกับนานาชาติได้ จากแนวทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมุ่งหวังที่จะส่งเสริม และพัฒนา นักกีฬาให้มีความเชี่ยวชาญเป็นเลิศในกีฬาที่สำคัญบางประเภท และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ครบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรม และจริยธรรม ที่จะส่งเสริมการเป็นนักกีฬาที่ดี กระทรวงศึกษาจึงได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนกีฬาแห่งแรกในปี พ.ศ.2534 เรียกว่า โรงเรียนกีฬาเต็มรูปแบบ คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี จนถึงปัจจุบัน เป็นแห่งแรก และต่อมาได้จัดตั้งโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดขึ้นเพื่อนำร่อง คือ โรงเรียนกีฬา จังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬา จังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬา จังหวัดยะลา โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง ตามลำดับ ปัจจุบัน จึงมีโรงเรียนกีฬาทั้งหมด 10 แห่ง มีวัตถุประสงค์หลักร่วมกันคือ พัฒนาการกีฬาและพัฒนาชุมชน (โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี. 2544 : 37)

กีฬายกน้ำหนักเป็นกิจกรรมพลศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งได้บรรจุเข้าไปในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สำหรับโรงเรียนกีฬา ซึ่งมีการเรียนการสอนแบ่งเป็นช่วงชั้นคือ ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 , 2 และ 3 ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 , 5 และ 6 (สำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ. 2546 : 25) และเนื่องจากกีฬายกน้ำหนักสามารถเล่นได้

ทั้งเพศชายและเพศหญิง การที่บุคคลเพศชายและเพศหญิงจะสามารถแสดงความสามารถทางการกีฬา ยกน้ำหนักในระดับความเป็นเลิศได้นั้น จะต้องมียีนส์ประกอบและปัจจัยหลายประการ นอกจาก สมรรถภาพทางกายพื้นฐานที่จะต้องมียีนส์คือ ความแข็งแรง ความเร็ว ความอ่อนตัว ความอดทน ของร่างกาย ต้องใช้กำลังสูงสุดแล้ว นักกีฬายังต้องต่อสู้กับตนเอง ยากลำบากในการฝึกฝน ต้องมีความขยันขันแข็ง ความมุ่งมั่น ความตั้งใจจริง และมีระเบียบวินัยกับตนเองอย่างสูง เป็น ระยะเวลาหลายปี กว่าที่จะฟันฝ่าอุปสรรคมากมาย ดังกล่าวไปสู่ความสำเร็จในการเป็นนักกีฬายก น้ำหนักระดับชาติและนานาชาติ

เป็นที่น่าแปลกใจว่ามีเยาวชนจำนวนหนึ่งทั้งชายและหญิงให้ความสนใจสมัครเข้ามาฝึกฝน เพื่อเป็นนักกีฬายกน้ำหนัก ทั้ง ๆ ที่ทราบดีถึงความยากลำบากของการฝึกยกน้ำหนัก ทำให้ผู้วิจัย ซึ่งเป็นอดีตนักกีฬายกน้ำหนักหญิง ทีมชาติไทย เหรียญทองซีเกมส์ครั้งที่ 18 มีความสนใจที่จะศึกษา แรงจูงใจต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนที่เป็นนักกีฬายกน้ำหนักของโรงเรียนกีฬาในปัจจุบัน เลือกฝึก กีฬาประเภทนี้ เพื่อจะได้นำผลของการศึกษาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัย และพัฒนากีฬายกน้ำหนัก ทั้งชายและหญิง เพื่อให้เกิดศักยภาพ ประสิทธิภาพในการฝึกซ้อมและแข่งขันยิ่งขึ้น และเพื่อความ เป็นเลิศในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 ซึ่งจะเป็นแนวทางแก่สถาบันที่ส่งเสริมกีฬายกน้ำหนัก ผู้ฝึกสอน ครูพลศึกษา ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมการเล่นกีฬายกน้ำหนักสำหรับเยาวชนและบุคคลทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬา 7 แห่ง ซึ่งได้เปิดสอนกีฬายกน้ำหนักได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช และโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2547 เป็นนักกีฬาทั้งหมด 250 คน เป็นนักกีฬาชาย 120 คน นักกีฬาหญิง 130 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬาทั้ง 7 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2547 เมื่อเทียบกับตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. อ้างอิงจาก พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303) จากจำนวนนักกีฬายกน้ำหนักกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ 152 คน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักกีฬายกน้ำหนักทั้งหมด 200 คน โดยแบ่งเป็นนักกีฬาเพศชาย 95 คน นักกีฬาเพศหญิง 105 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ เพศ

1.1 เพศชาย

1.2 เพศหญิง

2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา ด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

2.2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

2.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.4 ด้านสุขภาพและอนามัย

2.5 ด้านรายได้และผลประโยชน์

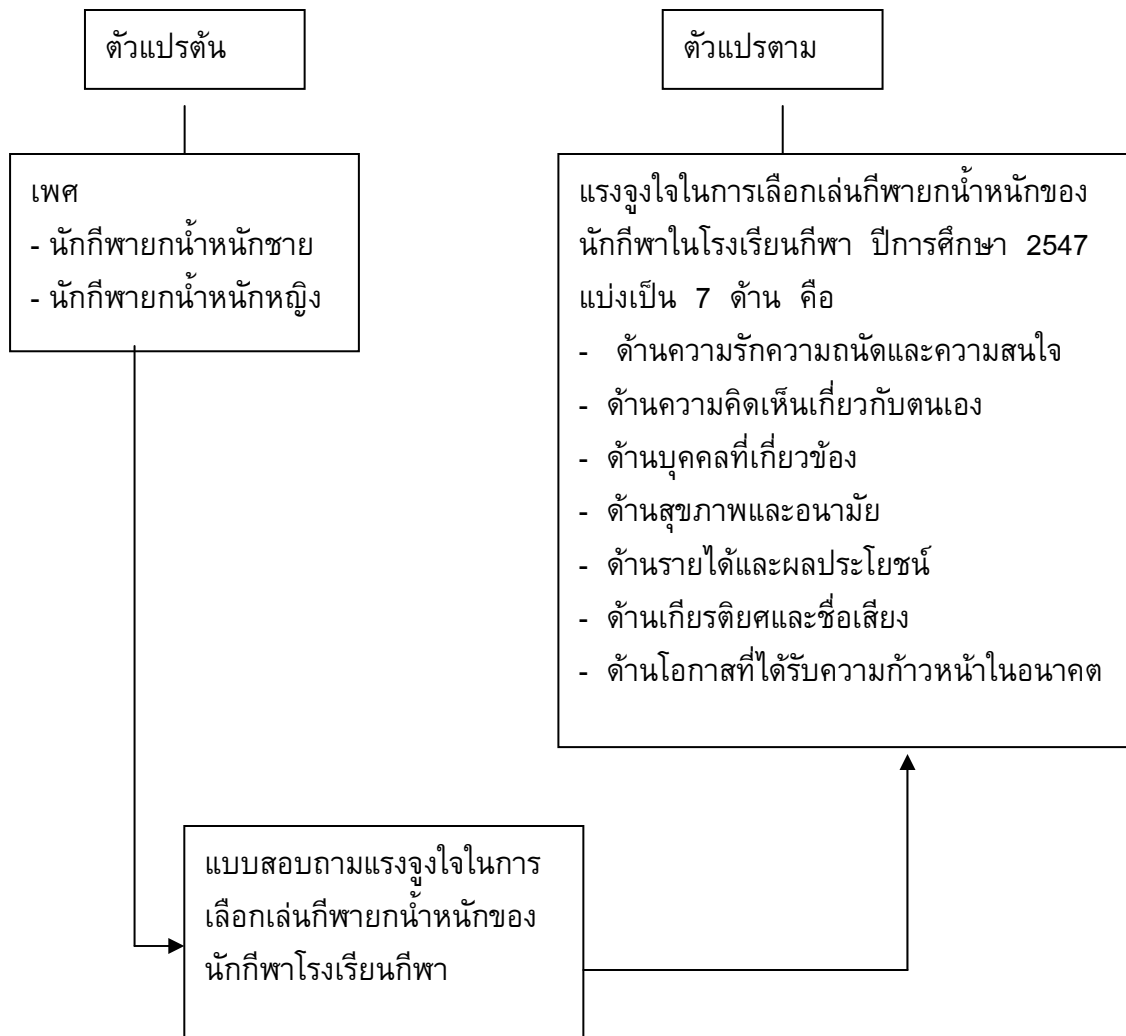
2.6 ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

2.7 ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักกีฬาเยาวชน** หมายถึง นักกีฬายกน้ำหนักในโรงเรียนกีฬาทั้ง 7 แห่ง ที่ทำการฝึกซ้อมและเป็นตัวแทนของสถาบันเข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักในระดับต่าง ๆ
2. **โรงเรียนกีฬา** หมายถึง โรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่เปิดให้การเรียนการสอนกีฬายกน้ำหนักทั้ง 7 โรงเรียนได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี และโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. **แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก** หมายถึง ปัจจัยหรือสภาวะใด ๆ ก็ตามที่มีผลต่อการกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความมานะพยายาม ความเชื่อมั่น ความกระตือรือร้น ทำให้บุคคลกระทำการหนึ่งสิ่งใด หรือแสดงพฤติกรรมออกมาและแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ
 - 3.1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ
 - 3.2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
 - 3.3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
 - 3.4. ด้านสุขภาพและอนามัย
 - 3.5. ด้านรายได้และผลประโยชน์
 - 3.6. ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง
 - 3.7. ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 ระหว่างนักกีฬาเพศชายและนักกีฬาเพศหญิง แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี

1. ความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
5. แรงจูงใจกับการฝึกซ้อมกีฬา
6. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
7. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬายกน้ำหนัก
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ

มีผู้ได้ให้คำจำกัดความหมายของแรงจูงใจไว้มากมาย แต่จะยกมาบางส่วนเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ

อร่าม ตั้งใจ (2539 : 95) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการกีฬาว่า คือ สิ่งที่กระตุ้นให้ต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬา การที่อยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้นไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่จะได้เล่น จะทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้น เมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่าย ๆ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541:21) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ 2 แนว คือ แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอนคือ การหาวิธีชักจูงให้นักกีฬาปฏิบัติกิจกรรมที่นักกีฬาอาจไม่ประสงค์จะปฏิบัติ แรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา คือ สาเหตุที่นักกีฬานำขึ้นมาอ้าง เพื่อกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้สำเร็จ หรือเมื่อประสบความล้มเหลว

กลูเอ็ค (Glueck : 1982) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ เป็นภาวะภายในของบุคคล ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและระดับของพฤติกรรมทำให้การทำงานของแต่ละบุคคลมีพลังมากขึ้น และดำเนินเรื่อยไปอย่างต่อเนื่องจนบรรลุความต้องการของตน

สรุปความหมายของแรงจูงใจ หมายถึงปัจจัยที่มากกระตุ้นพฤติกรรมของมนุษย์ บุคคลที่รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความกระตือรือร้น ที่มาของแรงจูงใจ เช่น ความต้องการเร่งเร็ว แรงกดดัน ความปรารถนา จุดมุ่งหมายปลายทาง และวัตถุประสงค์ สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นออกมา ความต้องการจะเป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา เมื่อได้รับสิ่งที่ต้องการแล้วจะหยุดพฤติกรรมนั้น ๆ แต่เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุดจึงจะแสดงพฤติกรรมออกมาตลอดเวลา (ลักษณะ สรีรวิวัฒน์. 2530 : 135)

สรุป แรงจูงใจ เป็นการนำสิ่งต่าง ๆ มาเป็นเครื่องล่อให้บุคคลแสดงพฤติกรรม อย่างมีทิศทางตามที่ต้องการ ดังนั้นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดแรงจูงใจประกอบด้วย

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ เจตคติ ลักษณะนิสัย ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในร่างกาย
2. สิ่งจูงใจ (Incentive) ได้แก่ สิ่งเร้าต่างๆ ที่อยู่ภายนอกร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม

ความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้งสภาวะที่ผลักดัน และดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน ซึ่งการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจกับแรงจูงใจของคน ๆ นั้น ว่าบุคคลนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในประเภทใดระดับใด (มุกดา ศรีรงค์. 2540 : 225) ดังนั้น การทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจ แนวคิดและทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ

1. เข้าใจในพฤติกรรมของตนเองจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถเลือกพฤติกรรมที่เหมาะสม และบังคับมิให้ตนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้
2. เข้าใจในพฤติกรรมของผู้อื่น อันจะช่วยให้คนเราควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่น ได้ด้วยการเลือกใช้การจูงใจที่เหมาะสมกับบุคคลที่แตกต่างกันได้
3. เข้าใจในพฤติกรรมของกลุ่มสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์ จูงใจให้กลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวที่ต้องการ

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจ คือ หลักการกำหนดทิศทางการแสดงออกถึงพฤติกรรมของนักกีฬา ซึ่งมีผลกระทบต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของนักกีฬา ทฤษฎีแรงจูงใจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬามี 4 ทฤษฎี คือ (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541 : 24 - 31)

1. ทฤษฎีแรงจูงใจภายในและการประเมินความรู้ (Intrinsic Motivation and Cognitive Evaluation Theory) แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในโดยไม่มีรางวัล หรือ สิ่งล่อใจภายนอกมาเป็นแรงกระตุ้นให้กระทำการสิ่งนั้น ๆ แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาเพื่อความสนุก และสนุกที่จะได้เล่นโดยไม่มีอิทธิพลจากภายนอกมาเกี่ยวข้อง เพราะแรงจูงใจภายในเกิดขึ้นจากแรงขับภายในที่ต้องการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานเท่านั้น

ส่วนทฤษฎีการประเมินความรู้เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ (Perceive Competence) และการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self-determining) องค์ประกอบที่สำคัญของทฤษฎีการประเมินความรู้ คือ

2.1 การรับรู้ในการควบคุม (Perceive Controlling) หมายถึง นักกีฬาต้องรับรู้ว่าจะอะไรเป็นแหล่งสาเหตุ (Locus of Causality) ในการจูงใจให้นักกีฬาเล่นกีฬา ซึ่งประกอบด้วยแหล่งแรงจูงใจภายในและแหล่งแรงจูงใจภายนอก นักกีฬาหลายคนรับรู้ว่าจะเล่นกีฬาประเภทนั้นด้วยความสนใจ

อยากเล่น (แรงจูงใจภายใน) โดยไม่ได้หวังสิ่งล่อใจ คือ เงิน รางวัล หรือสิ่งของ (แรงจูงใจภายนอก) แต่เมื่อเล่นกีฬาไปได้นาน ๆ อาจจะมีแรงจูงใจภายนอกเข้ามามีส่วนในการเล่นกีฬาของนักกีฬาได้ เพราะฉะนั้นนักกีฬาต้องรับรู้ในการควบคุมให้ได้ว่าทำไมจึงเล่นกีฬาและเล่นกีฬาเพราะอะไร

2.2 กระบวนการประเมินผล (Information Process) หมายถึง กระบวนการที่รับรู้ประเมินว่า แรงจูงใจภายใน หรือแรงจูงใจภายนอกที่มีผลต่อความสามารถในการเล่นกีฬา กระบวนการประเมินข้อมูลเป็นองค์ประกอบสำคัญในการรับรู้ถึงความสามารถ และการตัดสินใจด้วยตนเอง ถ้านักกีฬามีกระบวนการประเมินข้อมูลที่ดีแล้ว จะสามารถประเมินข้อมูลได้เลยว่าแรงจูงใจภายใน หรือแรงจูงใจภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการเล่นกีฬา

2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory) หมายถึง แรงจูงใจที่มีลักษณะนิสัยเผชิญหน้า หรือถอยหนีทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน รวมทั้งความมุ่งมั่นเพื่อความเป็นเลิศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่เกิดจากความต้องการที่จะประสบความสำเร็จลงด้วยความต้องการที่จะถอยหนีความล้มเหลว สิ่งที่จะได้เพิ่มจากผลลบ คือแรงจูงใจภายนอกที่เข้ามามีอิทธิพลและความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ ฮาเตอร์ (Harter's Competence Motivation Theory) โดยอธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ

แรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ มีความพยายามที่จะทำสิ่งที่ยากขึ้น (Mastery) และมีความต้องการที่จะฝึกสิ่งที่ยากขึ้นไปเรื่อย ๆ รับรู้ว่าคุณประสบความสำเร็จ และสามารถทำในสิ่งที่ยากขึ้นได้ แต่ในทางตรงข้าม นักกีฬาไม่ยากจะทำสิ่งที่ยากขึ้นเมื่อรับรู้ว่าคุณทำแล้วจะไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬา นักกีฬาที่มีการรับรู้หรือถูกทำให้รับรู้ว่าคุณมีความสามารถก็จะเกิดความมั่นใจ มีความต้องการที่จะฝึกซ้อมในสิ่งที่ยากยิ่งขึ้น และมีแรงจูงใจที่จะกระทำสิ่งที่ยากมากขึ้น

3. ทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory) ไฮเดอร์ (Roberts. 1992 : Citing Heider. 1958) อธิบายว่า ความพยายามของมนุษย์ในการอ้างสิ่งต่าง ๆ เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจการกำหนดพฤติกรรม และเหตุการณ์ต่าง ๆ ของตนเองจะทำให้แรงจูงใจในการกระทำนั้นมั่นคงยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้อธิบายความสามารถของตนเองด้วยทฤษฎีการอ้างสาเหตุของไฮเดอร์ ประกอบด้วย ปัจจัยประกอบส่วนบุคคล คือ ความสามารถ (Ability) และความพยายาม (Effort) และปัจจัยประกอบสิ่งแวดล้อม คือ ความยากของงาน (Task Difficulty) และโชค (Luck)

การอ้างสาเหตุในการกระทำของนักกีฬาสืบเนื่องมาจากความเข้าใจในปัจจัยประกอบส่วนบุคคล คือ ความสามารถและความพยายาม และปัจจัยประกอบสิ่งแวดล้อม คือ ความยากของงานและโชค เช่น นักกีฬาอ้างถึงสาเหตุของการแพ้การแข่งขัน เพราะทีมคู่แข่งแข็งแกร่งกว่าฝีมือเก่งกว่า

4. ทฤษฎีการกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting Theory) เป้าหมาย คือ บางสิ่งบางอย่างที่เราต้องการจะกระทำให้สำเร็จ ซึ่งเป้าหมายมีอิทธิพลในการเพิ่มประสิทธิภาพของงาน 4 ประการ คือ

4.1 เป็นสิ่งป้อนซึ่งถึงความตั้งใจและการกระทำโดยตรง (Direct Attention and Action) ผู้ฝึกสอนกำหนดเป้าหมายในการฝึกซ้อม หรือแข่งขันให้นักกีฬา การกำหนดเป้าหมายเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมและความตั้งใจของนักกีฬา และเป็นแรงจูงใจให้กับนักกีฬาตั้งใจในการฝึกซ้อมและตั้งใจเข้าแข่งขัน

4.2 การใช้พลังในการเล่นหรือแข่งขัน (Mobilized Expenditure) ขณะที่นักกีฬาที่มีความตั้งใจ และทำการเตรียมตัวเพื่อกระทำกิจกรรมที่กำหนดไว้ นั้น นักกีฬาควรกำหนดพลังที่ตนเองใช้หรือทุ่มเทให้แก่กิจกรรมนั้นได้อย่างเหมาะสมด้วย

4.3 ความพยายามต่องานระยะยาว (Prolong Effort) การกำหนดเป้าหมายของกิจกรรมจะส่งผลถึงความอดทน หรือความเพียรพยายามในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นด้วย นักกีฬาที่กำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้าจะมีความอดทน และความพยายามในการบรรลุเป้าหมายได้ยาวนานกว่านักกีฬาที่ไม่มีการกำหนดเป้าหมาย

4.4 การพัฒนายุทธวิธีสร้างแรงจูงใจ (Motivates Strategy Development) การกระตุ้นให้นักกีฬาพัฒนายุทธวิธีในการฝึกซ้อม การวางแผนในการฝึกซ้อม และการแข่งขันให้มีประสิทธิภาพ

มากขึ้นนั้นผู้ฝึกสอนมีวิธีปฏิบัติ คือควรกระตุ้นให้นักกีฬารู้จักการจัดตารางเวลาของตนเองกับตารางการฝึกซ้อมให้เหมาะสมเพื่อช่วยให้นักกีฬาได้รู้จักการจัดการกับตนเอง โดยรู้ว่าเวลาไหนควรฝึกซ้อมหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสม

5. ทฤษฎีลำดับขั้นตอนความต้องการของ อับบราฮาม มาสโลว์ (โสภกา ชูพิกุลชัย. 2529 : 124 อ้างอิงจาก Abraham Maslow) ได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ขึ้นโดยเริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกายขึ้นไปถึงขั้นสูงสุด เมื่อมนุษย์ประสบความสำเร็จตามความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว มนุษย์จะมุ่งความต้องการขั้นสูงสุดต่อไป มาสโลว์ แบ่งขั้นความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 7 ระดับด้วยกัน โดยเริ่มต้นจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางด้านร่างกายของมนุษย์ไปสู่จุดยอด คือ ความต้องการที่จะยอมรับตัวเอง การมีสัจการแห่งตน

ภาพประกอบ 1 ลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์

6. ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (Murray) ได้สรุปความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 28 ชนิดดังนี้ (วิวัฒน์ชัย กุลมาตย์. 2526 : 149 – 15 ; อ้างอิงจาก Murray)

1. ความต้องการที่จะเป็นเจ้าของและความต้องการสมบัติต่าง ๆ (Acquisition)
2. ความต้องการที่จะอนุรักษ์รวบรวมซ่อมแซมสิ่งต่าง ๆ (Conservation)
3. ความต้องการความสะอาดและจัดสิ่งของให้อยู่ในสภาพเป็นระเบียบ (Orderliness)
4. ความต้องการที่จะสะสมโดยรู้จักประหยัด (Retention)
5. ความต้องการที่จะประดิษฐ์และการก่อสร้างต่าง ๆ (Construction)
6. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับ (Superiority)
7. ความต้องการที่จะต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อให้สำเร็จตามความมุ่งหวังแห่งตน (Achievement)
8. ความต้องการความเคารพยกย่องสรรเสริญจากบุคคล (Recognition)
9. ความต้องการที่จะแสดงตัวสร้างความเป็นเด่นให้แก่ตนเอง เช่น ต้องการให้ผู้อื่น สนุกสนาน ตื่นเต้น แปลกใจ (Exhibition)
10. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงและคุณค่าแห่งตน (Inviolacy)
11. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความวุ่นวายทั้งหลาย (Avoidance of Inferiority)
12. ความต้องการที่จะป้องกันตนเองให้พ้นจากข้อครหาพินินทาตำหนิ (Defensiveness)
13. ความต้องการที่จะเอาชนะความพ่ายแพ้ด้วยการตอบโต้ (Counteraction)
14. ความต้องการผูกมิตร ทำให้ผู้อื่นรักใคร่ สร้างมิตรภาพกับผู้อื่น (Affiliation)
15. ความต้องการที่จะแยกตนเองจากผู้อื่น ความเมินเฉยต่อสิ่งต่าง ๆ (Rejection)
16. ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น โดยการที่จะทำให้ผู้อื่นสนใจหรือเกิดความ สงสารในตัวต้องการผู้ดูแลและอยู่ใกล้ชิด (Succedanea)
17. ความต้องการที่จะให้ความเมตตาสงสารและความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นที่อ่อนแอกว่า โดยการให้การสนับสนุน ดูแล เลี้ยงดู (Nurturance)
18. ความต้องการที่จะมีบทบาทและอิทธิพลควบคุมผู้อื่น (Dominance)
19. ความต้องการที่จะยกย่อง ยอมรับนับถือ ร่วมมือกับผู้ที่สูง (Deference)
20. ความต้องการที่จะเลียนแบบ หรือ ทำตนให้ทัดเทียมผู้อื่น (Similance)
21. ความต้องการในการที่จะมีเสรีภาพ ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy)
22. ความต้องการที่จะมีเอกลักษณ์ในการทำงานเป็นของตนเอง (Contrariness)
23. ความต้องการที่จะมีความสุข สนุกสนาน เพื่อพักผ่อน (Play)
24. ความต้องการที่จะอธิบายและบรรยายรายละเอียดต่างๆ (Exposition)

25. ความต้องการที่จะเสาะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ (Cognizance)
26. ความต้องการก้าวร้าวผู้อื่น หรือรุกรานผู้อื่น เอาชนะผู้อื่นด้วยวิธีการที่รุนแรง การต่อสู้ การวิวาท การปะทะในรูปแบบต่าง ๆ
27. ความต้องการที่จะยอมแพ้ ยอมรับฟังการวิพากษ์วิจารณ์รวมทั้งการลงโทษ ความอ่อนน้อมถ่อมตน (Abasement)
28. ความต้องการหลีกเลี่ยงการตำหนิ หรือการถูกลงโทษ รวมทั้งประพฤติดำกฏเกณฑ์ และระเบียบ (Avoidance of Blame)

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีม และการฝึกซ้อมกีฬานักจิตวิทยา การกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัว นักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมจะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำ ในสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่า นักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอก เพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการ (Needs) ดังกล่าวนี เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬาเพื่อให้ได้ ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น เทเวศร์ พิริยะพฤษณ์ (2528 : 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจ (Motivation) ความตั้งใจหรือความต้องการของนักกีฬานั้น เป็นที่สำคัญอย่างยิ่งเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผล ทำให้นักกีฬาคณะนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม และพิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้ว่านักกีฬา ต้องมีความกังวลใจน้อย สมาริดี เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุดและมีแรงจูงใจมาก

ดังนั้น พลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอน ควรคำนึงถึงเป็นอย่างมากและเป็นหน้าที่ ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตน

แรงจูงใจกับการฝึกซ้อมกีฬา

พีระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 65) แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีมและการฝึกกีฬา นักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกัน แต่มีการสรุปว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการของนักกีฬาที่อยู่ในตัวของนักกีฬาแต่ละคนและพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น

นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจ และวิธีที่ยอมรับกันส่วนใหญ่ก็คือ การแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจ 3 ทาง คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิด เกิดจากความต้องการด้านร่างกายและความจำเป็นในการดำรงชีวิต
2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการในการเคลื่อนไหว หรือประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น หรือต้องการมีประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ
3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมาซึ่งได้แก่ บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี

แรงจูงใจลักษณะนี้ที่สำคัญได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานะทางสังคม ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ สุขสบาย สนุกสนาน ในการร่วมและพักผ่อนกับหมู่คณะ

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้น กับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้น ย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งจะช่วยให้ นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ด้วยเหตุผลนี้เองผู้ฝึกสอนหรือโค้ชทั้งหลาย จึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเองได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อม และแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2528 : 94 - 114) ได้แบ่งแรงจูงใจตามลักษณะความต้องการต่าง ๆ คือ

1. แรงจูงใจด้านความมั่นคง มักอยู่ในรูปของจิตสำนึกโดยจะเห็นจากการที่มนุษย์มีความต้องการความปลอดภัย ส่วนความมั่นคงในรูปของจิตใต้สำนึกนั้น เป็นสิ่งที่ได้พัฒนามาตั้งแต่เกิด โดยการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดที่จะทำให้เป็นคนที่มีจิตใจมั่นคงหรืออ่อนแอ

2. แรงจูงใจด้านสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงต้องมีการติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน มีการอยู่ร่วมกันเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และได้รับการยกย่อง การที่บุคคลติดต่อสัมพันธ์กันนั้นมีใช้เพื่อมิตรภาพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับศรัทธาและเชื่อถือได้

3. แรงจูงใจด้านชื่อเสียงมีมากขึ้นในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมในระดับชนชั้นกลาง ความต้องการด้านชื่อเสียงเป็นการกำหนดขีดจำกัดของบุคคลอย่างหนึ่ง บุคคลบางคนจะมีความพึงพอใจกับชื่อเสียงในระดับเพื่อนหรือระดับชุมชน แต่บางคนอาจจะแสวงหาชื่อเสียงในระดับชาติหรือระดับโลก

4. แรงจูงใจด้านอำนาจถือเป็นศักยภาพแห่งอิทธิพลของบุคคล โดยการแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ อำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว เช่น การที่บุคคลสามารถทำให้ผู้อื่นปฏิบัติตามเพราะตำแหน่ง ส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลโดยบุคลิกภาพและพฤติกรรมแสดงว่า เป็นผู้ที่มีอำนาจส่วนตัว แต่บุคคลบางประเภทเป็นเจ้าของอำนาจทั้ง 2 ประเภท คือ ทั้งอำนาจตามตำแหน่งและอำนาจส่วนตัว

5. แรงจูงใจด้านความสามารถ หมายถึง การควบคุมองค์ประกอบสิ่งแวดล้อมทั้งกายภาพและสังคม ความรู้สึกด้านความสามารถนี้เกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับมโนทัศน์ ด้านความคาดหวังบุคคล จะมีความสามารถหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ถ้าความสำเร็จเหนือความล้มเหลวแล้วจะทำให้มองโลกในทางลบ บุคคลที่มีความรู้สึกด้านความสามารถต่ำจะไม่มีแรงจูงใจที่จะแสวงหาการทำทนายใหม่ ๆ หรือทำการเสี่ยงบุคคลพวกนี้จะปล่อยให้สิ่งแวดล้อมบังคับควบคุมมากกว่าที่จะพยายามบังคับควบคุมสิ่งแวดล้อม

6. แรงจูงใจด้านความสำเร็จ เป็นแรงจูงใจที่เด่นชัดของมนุษย์ที่สามารถแยกออกจากความต้องการด้านอื่น ๆ ลักษณะอย่างหนึ่งของบุคคลที่มีแรงจูงใจด้านความสำเร็จจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน เพราะว่าจะเป็นผู้สร้างสรรค์ให้งานสำเร็จ

7. แรงจูงใจด้านเงิน เป็นแรงจูงใจที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ และสัมพันธ์กับความต้องการทุกประเภททุกระดับ คุณสมบัติที่เด่นชัดและสำคัญที่สุดของเงินคือ เป็นตัวแทนในการแลกเปลี่ยนสิ่งที่เงินสามารถซื้อได้นั้นไม่ใช่ตัวเงินโดยตรงแต่เป็นคุณค่าของเงิน ตัวเงินนั้นไม่ได้มีความสำคัญแต่เป็นตัวแทนของความต้องการใด ๆ ที่บุคคลต้องการให้เป็นตัวแทน

ชาอูซัย โปร์คัลง (2532 : 51 - 53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ที่มีกับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้คนมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมาไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยากด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทางด้วยกันคือ (1) ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และ (2) ความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่าง ๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับ

แชมป์เปี่ยนต่าง ๆ ทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำหรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้นความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกที่ตนถูกลบหลู่หรือผูกพยาบาท (The sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมาจึงเป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอยากหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุก ๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ - สังคม ระดับของหน้าที่

การงาน และอื่น ๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ดีอย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุด ขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่ขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจนี้ก็จะเป็แรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลัง

ที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ให้ตัวเขาต้องฝึกหนัก นั่นคือความปรารถนา ที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้น ๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้สังคมได้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขันและอาจมีมาซึ่งผลตอบแทนอื่น ๆ เช่นรางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ สภาพทางสังคมที่แวดล้อม และอื่น ๆ แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วย ผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬายกน้ำหนัก

ประวัติศาสตร์กีฬายกน้ำหนักในต่างประเทศ (กรมพลศึกษา. 2542 : 1)

ครึ่งหลังของศตวรรษที่ 19 (1851 - 1899) ได้มีกีฬาหลายชนิดเกิดขึ้นมาก และกีฬายกน้ำหนักได้ถูกจัดให้เป็นกีฬานานาชาติหนึ่งด้วย โรงเรียนฝึกการยกน้ำหนักได้ถูกตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกที่กรุงเวียนนา (Vienna)

ใน ค.ศ. 1894 โดย วิลเลียม ทัก (Willhelm Turk) แชมป์ยกน้ำหนักชาวเวียนนา ทักได้แนะนำและฝึกหัดการยกน้ำหนักขึ้นพื้นฐานให้กับเยาวชนชาวออสเตรีย

ในปี 1880 อัลเฟรดปาลาวิซินี (Alfred Palavicini) ชาวออสเตรียทำการยกน้ำหนักท่าเจอร์คได้ในน้ำหนัก 100 กิโลกรัม เป็นการบ่งชี้ให้เราทราบว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่รู้จักแพร่หลายเป็นร้อย ๆ ปีแล้ว และมีนักกีฬาใหม่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

การจัดการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักอย่างเป็นทางการ ได้เริ่มจากการแข่งขันชิงแชมป์โลก เป็นครั้งแรก ณ กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1891 และต่อมาในปี ค.ศ. 1896 ได้จัดให้มีการแข่งขันในมหกรรมกีฬาโอลิมปิกสมัยใหม่เป็นครั้งแรก ณ กรุงเอเธนส์ ประเทศกรีซ และในปีเดียวกันนี้มีการจัดการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งทวีปยุโรป เป็นครั้งแรก โดยจัดที่เมืองรอตเตอร์ดัม (Rotterdam) ประเทศเนเธอร์แลนด์

กีฬายกน้ำหนักถูกสร้างรากฐานอีกครั้งด้วยการกำเนิดสหพันธ์ยกน้ำหนักนานาชาติ (International Weight Lifting Federation) ขึ้นในปี 1905 ซึ่งเป็นกีฬาที่มีระบบที่มั่นคง และการก่อตั้งสหพันธ์ยกน้ำหนักนานาชาติ (IWF) กีฬายกน้ำหนักก็มีการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะการยกมาเป็นในรูปแบบปัจจุบัน

ประวัติศาสตร์กีฬายกน้ำหนักในประเทศไทย (กรมพลศึกษา. 2542 : 1)

สมาคมยกน้ำหนักแห่งประเทศไทยตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2501 และในปีเดียวกันสมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้ขอจดทะเบียนต่อกรมตำรวจเป็นสมาคมกีฬาโดยถูกต้อง และปี พ.ศ. 2502 เป็นสมาชิกของสหพันธ์ยกน้ำหนักแห่งเอเชีย ต่อมาเข้าเป็น

สมาชิกสหพันธ์ยกน้ำหนักนานาชาติ เดิมก็พายกน้ำหนักเล่นกันเพื่อสุขภาพกันเป็นส่วนใหญ่ และเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมน้อยมาก แต่สมาคมยกน้ำหนักพยายามคัดเลือกนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันครั้งสำคัญเสมอมา เช่น กีฬาแหลมทอง และเอเชียนเกมส์ ในแต่ละครั้งไทยได้เหรียญน้อยมาก แต่เอเชียนเกมส์ครั้งที่ 5 ประเทศไทยได้เหรียญทองจาก ชัยยะ สุขจินดา ผู้ได้ชื่อว่าเป็นแชมป์เอเชียนเกมส์ ยกน้ำหนักรุ่นฟลายเวท ที่โรมงกุฎ ได้ครองเหรียญทอง ในยุคแรก ๆ ก็พายกน้ำหนักเป็นกีฬาในครอบครัวเท่านั้น

จากหลักฐานที่ปรากฏ สมาคมยกน้ำหนักได้จัดการแข่งขันที่เป็นขั้นเป็นอันขึ้น คือ การแข่งขันยกน้ำหนักชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประเภทเยาวชน และประเภทประชาชนทั่วไปขึ้นมาในปี พ.ศ. 2521 และ ครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2522

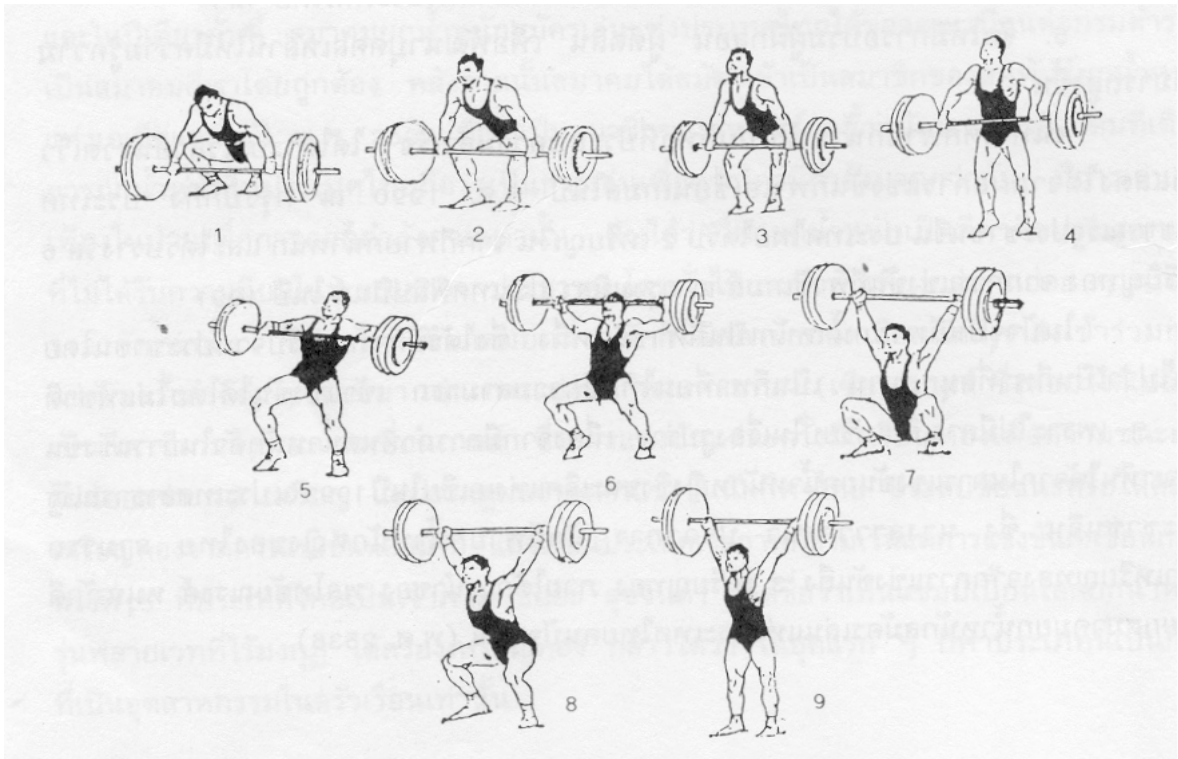
จนในปี พ.ศ. 2531 เมื่อพลโทวิมล วงษ์วานิช (ยศในขณะนั้น) ได้รับเชิญให้เข้ามาเป็นนายกสมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ได้มีการฟื้นฟูและส่งเสริมกีฬาชนิดนี้และจัดการแข่งขันยกน้ำหนักที่สมบูรณ์แบบขึ้น

1. จัดให้มีการแข่งขันยกน้ำหนักชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยขึ้นใหม่ โดยเริ่มที่จังหวัดเชียงใหม่ (พ.ศ. 2531)
2. จัดให้มีการแข่งขันยกน้ำหนักหญิงขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย พ.ศ. 2531 จังหวัดเชียงใหม่
3. จัดให้มีการหานักกีฬาหญิงมาเข้าร่วมทีมชาติ เพื่อส่งเสริมที่มยกน้ำหนักหญิงให้มีโอกาสพัฒนาฝีมือทัดเทียมกับต่างประเทศ
4. สนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันยกน้ำหนักภายในประเทศ ในรายการแข่งขันต่าง ๆ เช่น กีฬาแห่งชาติ กีฬาวิทยาลัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย
5. จัดให้มีการอบรมผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน เพื่อพัฒนาบุคคลเหล่านี้ให้มีความรู้ความสามารถสูงขึ้นและในปัจจุบันก็พายกน้ำหนักเป็นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับมากขึ้นเพราะประสบความสำเร็จในการแข่งขันในรายการต่าง ๆ

การฝึกกีฬายกน้ำหนักเบื้องต้น

การยกน้ำหนักในทัศนะทั่วไป หมายถึง การยกวัตถุด้วยแรงหรือพลังกำลังแต่เมื่อการยกน้ำหนัก ถูกนำมาเป็นเรื่องของกีฬาอย่างหนึ่งก็มีความหมายถึง การยกสิ่งซึ่งกำหนดเป็นมาตรฐานภายใต้กฎเกณฑ์ที่แน่นอนเพื่อการแข่งขัน พุฒให้แคบเข้าความหมายของการยกน้ำหนักในฐานะที่เป็นกีฬาสากล คือ การแข่งขันยกบาร์เบลล์ตามมาตรฐาน ตามกฎของสหพันธ์ยกน้ำหนักนานาชาติ ปัจจุบันการแข่งขันยกน้ำหนักของสหพันธ์ยกน้ำหนักนานาชาติกำหนดให้มีท่ายกในการแข่งขัน 2 ท่า

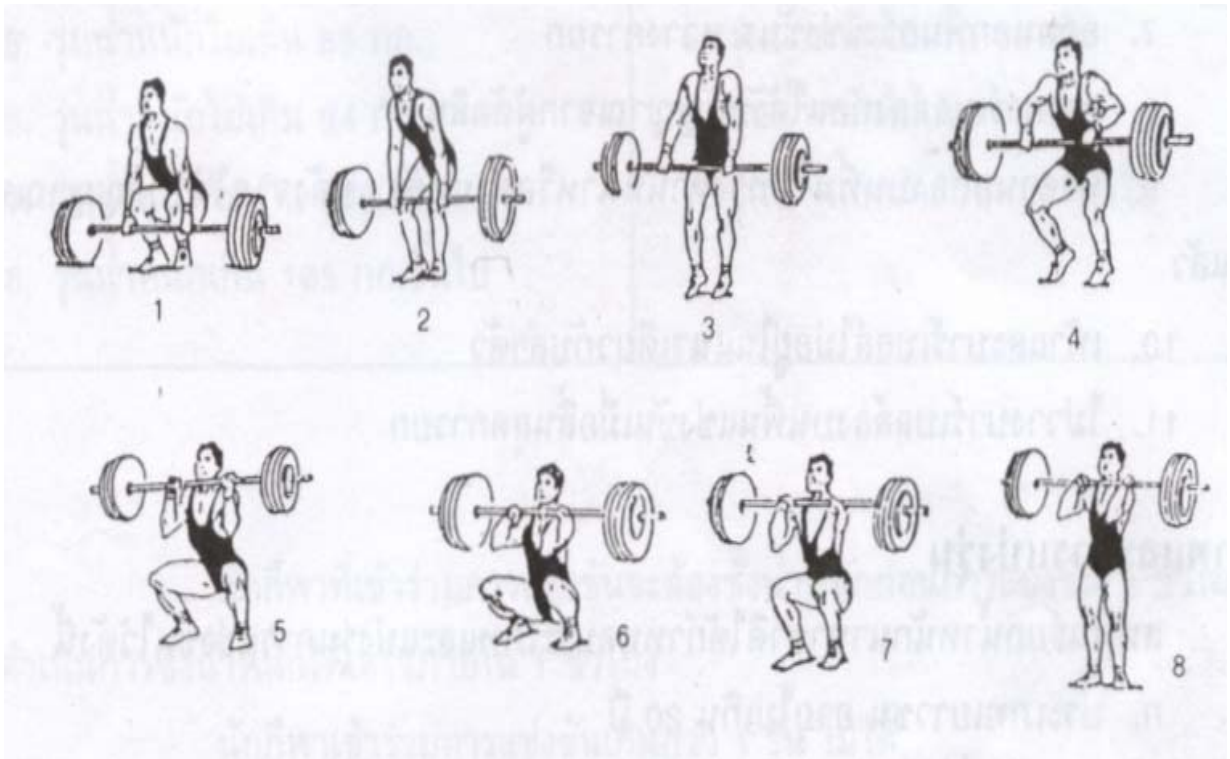
1. ท่าสแนทช์ (Snatch) คือ การใช้มือทั้งสองข้างจับคานในลักษณะคว่ำมือแล้วดึงบาร์เบลล์ขึ้นจากพื้นในจังหวะเดียวให้บาร์เบลล์อยู่เหนือศีรษะโดยให้แขนทั้งสองเหยียดตั้งโดยการจะแยกขาหรือย่อเข่าลงช่วยรับแรงน้ำหนักก็ได้ ตำแหน่งสุดท้ายในการยกด้วยท่าสแนทช์นี้ แขนและขาต้องเหยียดตรง ปลายเท้าทั้งสองอยู่ในแนวเดียวกัน ผู้แข่งขันจะต้องอยู่ลักษณะนี้จนกว่าผู้ตัดสินจะให้สัญญาณให้วางบาร์เบลล์ลง ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 2 วิธียกน้ำหนักท่าสแนทช์

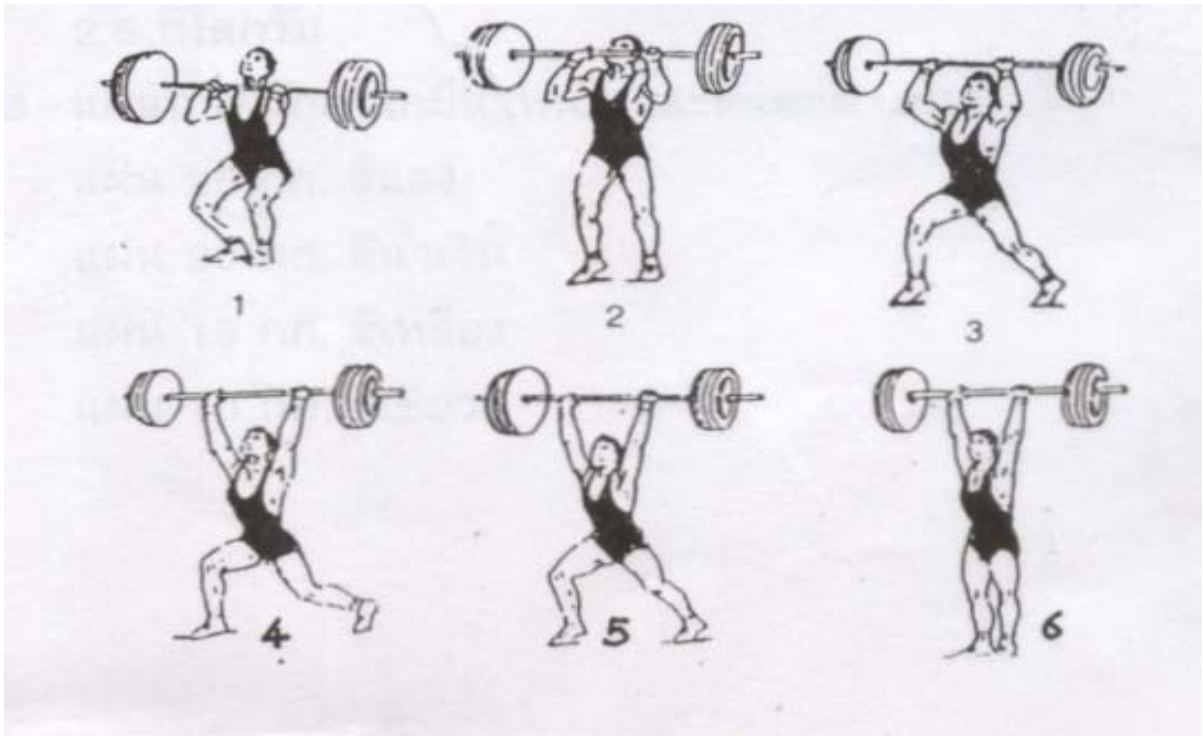
2. ท่าคลีนแอนด์เจอร์ค (Clean & Jerk) ท่าคลีนแอนด์เจอร์ค แบ่งการยกออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ท่าคลีน คือ การใช้มือทั้งสองข้างจับคานในลักษณะคว่ำมือ แล้วดึงบาร์เบลล์ขึ้นจากพื้นสู่ระดับไหล่ในจังหวะเดียว โดยการจะแยกขาหรือย่อเข่าลงช่วยรับแรงน้ำหนักก็ได้แล้วสิ้นสุด ท่าคลีนด้วยการให้ขาทั้งสองเหยียดตรงปลายเท้าทั้งสองอยู่ในแนวเดียวกัน

ภาพประกอบ 3 วิธีการยกน้ำหนักท่าคลีน

ท่าเจอร์ค คือ การใช้แขนทั้งสองข้างกระแทกหรือดันบาร์เบลล์ (ที่ปักอยู่แนวปา หรือบริเวณ กระดุกไหปลาร้า) ให้ขึ้นไปอยู่เหนือศีรษะในจังหวะเดียวโดยแขนทั้งสองเหยียดตึง ในจังหวะ ที่เจอร์คนั้นอาจย่อเข้าพร้อมกับแยกขาเพื่อช่วยเป็นแรงส่งบาร์เบลล์ให้อยู่เหนือศีรษะได้ การสิ้นสุด ท่าเจอร์ค คือ การให้ขาทั้งสองเหยียดตึงปลายเท้าทั้งสองอยู่ในแนวเดียวกัน

ภาพประกอบ 4 วิธียกน้ำหนักท่าเจอร์ค

ประเภทและการแบ่งรุ่น สหพันธ์ยกน้ำหนักนานาชาติได้กำหนดประเภทและแบ่งรุ่นการแข่งขันไว้ดังนี้

1. ประเภทเยาวชน อายุไม่เกิน 20 ปี
2. ประเภททั่วไป

การแบ่งรุ่น

นักกีฬาชาย มี 8 รุ่น

นักกีฬาหญิงมี 7 รุ่น

1. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 56.0 กก.	1. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 48.0 กก.
2. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 62.0 กก.	2. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 53.0 กก.
3. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 69.0 กก.	3. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 58.0 กก.
4. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 77.0 กก.	4. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 63.0 กก.
5. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 85.0 กก.	5. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 69.0 กก.
6. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 99.0 กก.	6. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 75.0 กก.
7. รุ่นน้ำหนักไม่เกิน 105.0 กก.	7. รุ่นน้ำหนักเกิน +75.0 กก.
8. รุ่นน้ำหนักเกิน +105.0 กก.	

- นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันจะต้องชั่งน้ำหนักก่อนการแข่งขัน 2 ชั่วโมง และต้องดำเนินการชั่งน้ำหนักให้เสร็จภายใน 1 ชั่วโมง

- นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเกินกว่า 1 รุ่น ไม่ได้

ลำดับการยกในการแข่งขัน

1. การแข่งขันกีฬายกน้ำหนักในท่าสแนทช์ก่อน เมื่อเสร็จสิ้นการยกท่าสแนทช์แล้ว การแข่งขันกีฬายกน้ำหนักตามกติกาของสหพันธ์กีฬายกน้ำหนักนานาชาติจะมีเวลาพัก 5 - 10 นาที เพื่อเตรียมตัวการยกในท่าคลีนแอนด์เจอร์ค

2. นักกีฬาแต่ละคนมีสิทธิ์ยกน้ำหนักท่าสแนทช์ได้ไม่เกิน 3 ครั้ง และท่าคลีนแอนด์เจอร์คได้ไม่เกิน 3 ครั้ง เช่นเดียวกัน

3. ลำดับการยกของนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันมีดังนี้

3.1 ผู้แข่งขันที่ยกน้ำหนักเบากว่าจะเป็นผู้ยกก่อน

3.2 หากขอยกน้ำหนักเท่ากันผู้เข้าแข่งขันที่ยกน้อยครั้งกว่าต้องยกก่อน

3.3 หากขอยกน้ำหนักเท่ากัน จำนวนครั้งที่ยกเท่ากันให้ผู้ที่มีลำดับเลขประจำตัวน้อยกว่าเป็นผู้ยกก่อน

คณะกรรมการตัดสิน

ในการแข่งขันยกน้ำหนักจะมีผู้ตัดสิน 3 คน ผู้ตัดสินแต่ละคนจะใช้ดุลยพินิจว่า การยกแต่ละครั้งว่าถูกต้องเป็นไปตามกติกาหรือไม่ กล่าวคือ ถ้าถูกต้องจะกดสัญญาณไฟ หรือยกธง “สีขาว” หรือถ้าไม่ถูกต้องหรือผิดกติกาจะกดสัญญาณไฟหรือยกธง “สีแดง” การตัดสินว่าการยก ครั้งนั้น เป็นการยกที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องใช้คะแนนเสียง 2 ใน 3 เสียงของกรรมการตัดสินเป็น เกณฑ์ ทั้งนี้ การตัดสินของผู้ตัดสินทั้ง 3 คน จะอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับดูแลของคณะกรรมการ ควบคุมการแข่งขัน (Jury) ซึ่งมีจำนวน 3 - 5 คน

การพิจารณาจัดลำดับผู้ชนะการแข่งขัน

เมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง การพิจารณาลำดับผู้ชนะการแข่งขันมีหลักเกณฑ์ในการ จัดลำดับผู้ชนะในการแข่งขันดังนี้

1. ผู้แข่งขันที่ยกน้ำหนักได้มากกว่าเป็นผู้ชนะ
2. หากผู้เข้าแข่งขันยกน้ำหนักได้เท่ากันผู้เข้าแข่งขันที่มีน้ำหนักตัวน้อยกว่าจะเป็นผู้ชนะ
3. หากผู้เข้าแข่งขันยกน้ำหนักได้เท่ากันและน้ำหนักตัวเท่ากัน ผู้เข้าแข่งขันที่ยกน้ำหนัก

เท่ากันนั้นได้ก่อนจะเป็นผู้ชนะ

กำหนดเวลาในการยกแต่ละครั้ง

นักกีฬาจะมีเวลา 1 นาที ในการยกน้ำหนักแต่ละครั้งหลังจากกรรมการจัดลำดับการยก (SPEAKER) ได้ประกาศได้เรียกชื่อนักกีฬาผู้นั้นขึ้นเวที และถ้านักกีฬาผู้นั้นต้องขึ้นยกน้ำหนัก ติดต่อกัน โดยไม่มีนักกีฬาผู้อื่นขึ้นยกสลับกัน เขาจะมีเวลา 2 นาที สำหรับการยกในครั้งต่อไป หลังจากที่ได้ประกาศเรียกชื่อขึ้นเวทีเพื่อทำการยก (กรมพลศึกษา. 2542 : 4 - 9)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในต่างประเทศ

วิลลิส (Willis. 1982 : 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับ ของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเอง และผู้ฝึกสอนประเมินนักกีฬาในการแข่งขันจุดมุ่งหมาย ของการศึกษาครั้งนี้ เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายาย 33 คน เป็นนักกีฬาหญิง 10 คน เป็นนักกีฬาโอลิมปิก บาสเกตบอล กรีฑาลู่และลาน และนักวิ่งทางไกล นักกีฬาทั้งหมดเป็นนักกีฬาระดับที่มหาวิทยาลัย นักกีฬาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็น ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการแข่งขัน กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ซึ่งแบบสอบถามเฉพาะกีฬามีน้ำหนักคะแนน 3 ระดับ ผลการวิเคราะห์ แสดงให้เห็นว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะของนักกีฬามีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับ ของการแข่งขัน และระดับของแรงจูงใจ การประเมินตัวเองของนักกีฬาการเข้าร่วมการแข่งขัน

และพลังแรงจูงใจจะแนบแน่นเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิง มีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะ และความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขันเป็นสิ่งชี้บอกระดับแรงจูงใจที่ดีที่สุด การคาดเดาของผู้ฝึกสอนและแรงจูงใจที่พบเสมอ ๆ คือความกลัว

เออร์ลี (Early, 1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจ ในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัว ชั้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬากอล์ฟ นักกีฬา เทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬา และผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกัน ในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีม และนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวชั้นพื้นฐาน กับแรงจูงใจในการแข่งขัน ชี้ให้เห็นว่านักกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในกีฬาประเภททีม และพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของ นักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ทีเจิร์ดสมา (Tjeerdsma, 1994 : 2949) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่ออธิบาย ถึงแรงจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบ ในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบ แบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมายที่กำหนดในทิศทางของพวกเขา และแรงจูงใจภายในวิชาพลศึกษา เท่ากับทักษะทางกลไกของเขา และความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ ถ่ายวีดีโอเทป และกำหนดรหัสเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่และ อัตรากการกระทำระหว่างหน่วย แสดงให้เห็นว่าแบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบาย แรงจูงใจกระบวนการกระทำได้เป็นที่พอใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่างๆ ที่มี ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบถูกทำให้เหมือนกัน การกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะ แนวทาง

และตัวแปรคงที่เน้นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะแนวทางของแรงจูงใจภายใน ผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะของการจัดสภาพทั่ว ๆ ไปของวิชาพลศึกษา การจัดบรรยากาศโดยครู (แบบของงาน การจัดการและผลสะท้อนกลับ) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย

อมอเรสและฮอร์น (Amorase and Horn. 1995 : 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน ผลวิเคราะห์พบว่า ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

ฮอลล์และเออร์เลส (Hall and Earles.1995 : 57) ได้ศึกษาเรื่องดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นระดับความสนใจและความสำเร็จของการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เป็นการขยายผลการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับดัชนีแรงจูงใจที่ชี้ให้เห็นถึงระดับความสนใจและความสำเร็จในกีฬาการวิจัยครั้งแรกนั้นมีปัจจัยหลักที่ว่านักกีฬาสามารถมีสิทธิ์เลือกที่จะเข้าร่วมเล่นกีฬาหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมที่จะสามารถเข้าใจถึงแรงจูงใจของเด็กต่อกิจกรรมพลศึกษาที่อาจลดน้อยลงได้

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 253 คน มีอายุระหว่าง 11 - 15 ปี ซึ่งลงทะเบียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบสอบถามได้ถามถึงตัวกำหนดความสำเร็จในเป้าหมาย สภาพบรรยากาศของห้องเรียนพลศึกษา ความสนใจภายใน และความเชื่อเกี่ยวกับความสำเร็จ ผลการวิเคราะห์พบว่า ช่วงชี้นำและสอนเนื้อหาต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายอยู่ที่การฝึกฝนนั้น เป็นวิธีที่ได้รับความสนใจและสนุกสนานที่สุด ทั้งยังกล่าวเสริมความเชื่อว่า ความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จด้วย จากการศึกษายังพบว่า ช่วงที่นักกีฬาเบื่อหน่ายที่สุด และมีความเชื่อว่าความสามารถและความพยายามจะนำไปสู่ความสำเร็จ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าสภาพห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นแบบให้แสดงออกมากกว่าสภาพห้องเรียนของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

คารูสซานุ และโรเบิร์ตส (Karussanu and Roberts.1995 : 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาคำตอบของการกำหนดเป้าหมายชัดเจน และบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่มีต่อระดับแรงจูงใจภายใน และประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐานแบบสอบถามนั้นเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริม

ความต้องการเรียน ดัชนี

ชี้ถึงแรงจูงใจภายใน ประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะทำให้นักเรียน สนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอนโปรแกรม แบบแฮนด์ และ วอลเลย์ ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตั้งใจจะให้ได้ แต่ในทางชี้แนะและสาธิต การตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้ โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะมีผล ต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

งานวิจัยในประเทศไทย

สามารถชาย จอมวิญญา (2527 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชา พลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิทยาลัยครู 137 คน และวิทยาลัยพลศึกษา 138 คน รวมทั้งสิ้น 275 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เหตุจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความรักความถนัดและความสนใจต่อสาขาวิชา พลศึกษา ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความจำเป็นบางประการ

พีรเจต ธีรทอง (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬา ที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักกีฬาจำนวน 800 คน แยกเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล 400 คน นักกีฬา ประเภททีม 400 คน และกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดแรงจูงใจภายใน / แรงจูงใจภายนอกของไวส์ ที่แปลเป็นภาษาไทย หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที "

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาประเภทบุคคลและนักกีฬาประเภททีม ทำเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจ ภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
2. แรงจูงใจของนักกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงจูงใจ ไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงจูงใจภายในมากกว่าแรงจูงใจภายนอก
4. แรงจูงใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมในการแข่งขัน

ครั้งนี้ มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

ดนัย ยาหอม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬาหญิงพบว่า การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศสเปนเข้าร่วมการแข่งขัน ประจำปี พ.ศ. 2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงทีมชาติระดับประชาชนมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬายกน้ำหนักหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

สุรีย์ พันธุ์รักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา จักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันโดยสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี ด้วยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพและสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ประจำปี พ.ศ.2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน18 ปี จำนวน 165 คน ระดับอายุทั่วไป จำนวน 238 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาทั้งหมด มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไป มีแรงจูงใจเฉลี่ยในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

กฤษฎา จุลชาติ (2543 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาอล์ฟ การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาอล์ฟ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิง ประชาชนชาย และประชาชนหญิง ที่เล่นกอล์ฟ ณ สนามฝึกซ้อมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 สนาม กลุ่มตัวอย่างละ 100 คน รวมจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนชายที่เล่นกีฬาอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือ สุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุดคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เยาวชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และมีแรงจูงใจระดับมากที่สุดคือ ด้านสุขภาพและอนามัย

3. ประชาชนชายที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟระดับมากที่สุดคือ ด้านสุขภาพและอนามัย ระดับปานกลางมี 3 ด้าน คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านรายได้และผลประโยชน์ และมีแรงจูงใจน้อยที่สุดคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดยสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษาจำนวน 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยสร้างขึ้นเอง ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุดและมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

วัชร คำเพ็ง (2537: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงกับกลุ่มนักมวยไทยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำ
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มนักมวยไทยในอดีตกับกลุ่มนักมวยไทยในปัจจุบัน

4. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยกับสถานภาพของนักมวยไทย

กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 60 คน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มๆ ละ 15 คน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในอดีต กลุ่มที่ 2 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในอดีต กลุ่มที่ 3 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูงในปัจจุบันและกลุ่มที่ 4 กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำในปัจจุบัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรง .74 ไปใช้วัดกับกลุ่มตัวอย่างประชากรนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 133.05
2. กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่า กลุ่มนักมวยที่มีสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
3. กลุ่มนักมวยไทยในอดีต และกลุ่มนักมวยไทยในปัจจุบัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
4. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการชกมวยกับสถานของนักมวยไทยต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬา ทั้ง 7 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี และโรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2547 เป็นนักกีฬาเพศชาย 120 คน นักกีฬาเพศหญิง 130 คน รวมทั้งสิ้น 250 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬาทั้ง 7 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2547 เมื่อเทียบกับตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. อ้างอิงจาก พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 303) จากจำนวนนักกีฬายกน้ำหนัก กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้ 152 คน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักกีฬายกน้ำหนัก ทั้งหมด 200 คน โดยแบ่งเป็นนักกีฬาเพศชาย 95 คน นักกีฬาเพศหญิง 105 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ประจำปีการศึกษา 2547 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษางานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักกีฬายกน้ำหนักชาย
2. นักกีฬายกน้ำหนักหญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา

2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักกีฬายกน้ำหนักชายและนักกีฬาหญิง

3. นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้ามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 7 ด้าน ตามทฤษฎีของมาสโลว์ คือ

3.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

3.2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

3.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

3.4 ด้านสุขภาพและอนามัย

3.5 ด้านรายได้และผลประโยชน์

3.6 ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

3.7 ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อขอคำแนะนำในการตรวจแก้ไข และปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามจากข้อ 4 ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ ดร. พิมพา ม่วงศิริธรรม อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นายนภดล แก้วประพันธ์ ประจำสำนักพัฒนากีฬาและนันทนาการ และผู้ตัดสินกีฬายกน้ำหนักชั้น 1 สหพันธ์ยกน้ำหนักแห่งประเทศไทย

6. นำแบบสอบถามที่ได้ไปไปทดลองใช้กับนักกีฬาหน้าหนัก จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักกีฬาหน้าหนักที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1970: 126) ได้ความเชื่อมั่น .92

7. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ
2. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือต่อผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาทั้ง 7 แห่ง
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการส่งแบบสอบถามของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาทั้งหมด 200 คน ด้วยตนเองและดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่แล้วเปลี่ยนเป็นร้อยละ
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาหน้าหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ประจำปีการศึกษา 2547 ทั้ง 7 ด้าน คือ 1.ด้านความรักความถนัดและความสนใจ 2.ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง 3.ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 4.ด้านสุขภาพอนามัย 5.ด้านรายได้และผลประโยชน์ 6.ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต 7.เกียรติยศและชื่อเสียง มาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำค่าเฉลี่ยมาเทียบเกณฑ์สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาระดับของแรงจูงใจ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	น้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.00	หมายถึง	มากที่สุด

3. นำข้อมูลที่วิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาหน้าหนักของนักกีฬาในโรงเรียนกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยใช้การทดสอบค่า "ที" (t-test Independent)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจ
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T	แทน	ค่าที่ทดสอบ (t-test)

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล

จากการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬาทั้ง 7 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2547 โดยผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ด้วยตนเอง จำนวน 200 ฉบับ จากแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์จำนวน 200 ฉบับ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำเสนอข้อมูลเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรายงานผลในรูปแบบ ความถี่และ ค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬา จำนวน 49 ข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ประกอบด้วย 7 ด้านได้แก่

1. แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ
2. แรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
3. แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
4. แรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย
5. แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์
6. แรงจูงใจด้านเกียรติยศและชื่อเสียง
7. แรงจูงใจด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ และ แรงจูงใจด้านอื่นๆ ที่ทำให้ท่านเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาว่ายน้ำหนัก จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	95	47.50
หญิง	105	52.50
รวม	200	100

จากตาราง 1 แสดงว่า นักกีฬาว่ายน้ำหนักของโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 จำนวน 200 คน ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศหญิง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 และเป็นนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชาย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 47.50

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาภยกน้ำหนั ก จำแนกตามรุ่นน้ำหนั ก

รุ่นน้ำหนั ก	จำนวน	ร้อยละ
นักกีฬาหญิง		
ไม่เกิ น 48 ก.ก.	12	11.40
เกิ น 48 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 53 ก.ก.	24	22.90
เกิ น 53 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 59 ก.ก.	25	23.80
เกิ น 59 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 63 ก.ก.	21	20.00
เกิ น 63 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 69 ก.ก.	9	8.60
เกิ น 69 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 75 ก.ก.	11	10.50
เกิ น 75 ก.ก.	3	2.90
รวม	105	100
นักกีฬาชาย		
ไม่เกิ น 56 ก.ก.	22	23.20
เกิ น 56 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 62 ก.ก.	17	17.90
เกิ น 62 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 69 ก.ก.	20	21.10
เกิ น 69 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 77 ก.ก.	1	1.80
เกิ น 77 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 85 ก.ก.	7	7.40
เกิ น 85 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 94 ก.ก.	4	4.20
เกิ น 94 ก.ก. แต่ไม่เกิ น 105 ก.ก.	8	8.40
เกิ น 105 ก.ก.	2	2.10
รวม	95	100

จากตาราง 2 แสดงว่า นักกีฬายกน้ำหนักหญิงโรงเรียนกีฬาส่วนใหญ่อยู่ในรุ่นที่มีน้ำหนักเกิน 53 กิโลกรัมแต่ไม่เกิน 59 กิโลกรัม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 รองลงมาอยู่ในรุ่นที่มีน้ำหนักเกิน 48 กิโลกรัมแต่ไม่เกิน 53 กิโลกรัม. จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 22.90 และรุ่นน้ำหนักเกิน 75 กิโลกรัม เป็นกลุ่มที่มีจำนวนผู้เล่นน้อยที่สุด คือ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90

นักกีฬายกน้ำหนักชายโรงเรียนกีฬาส่วนใหญ่อยู่ในรุ่นที่มีน้ำหนักไม่เกิน 56 กิโลกรัม จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 รองลงมาอยู่ในรุ่นที่มีน้ำหนักเกิน 62 กิโลกรัม แต่ไม่เกิน 69 กิโลกรัม จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10 และรุ่นน้ำหนักเกิน 69 กิโลกรัม แต่ไม่เกิน 77 กิโลกรัม. เป็นกลุ่มที่มีจำนวนผู้เล่นน้อยที่สุด คือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.80

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของนักกีฬายกน้ำหนัก จำแนกตามส่วนสูง

ส่วนสูง	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 150 ซม.ม.	11	5.50
150 ซม.ม. – 160 ซม.ม.	76	38.00
161 ซม.ม. – 165 ซม.ม.	48	24.00
166 ซม.ม. – 170 ซม.ม.	35	17.50
สูงกว่า 170 ซม.ม.	30	15.00
รวม	200	100

ภูมิภาค	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเหนือ	46	23.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	50	25.00
ภาคตะวันออก	42	21.00
ภาคกลาง	21	10.50
ภาคใต้	41	20.50
รวม	200	100

จากตาราง 3 แสดงว่า นักกีฬายกน้ำหนักทั้งชายและหญิงโรงเรียนกีฬาส่วนใหญ่มีสวนสูง โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 150 – 160 เซนติเมตร จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 รองลงมาอยู่ระหว่าง 161 – 165 เซนติเมตรจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 21.10 และสูงกว่า 150 ซม. เป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50

นักกีฬายกน้ำหนักทั้งชายและหญิงโรงเรียนกีฬาส่วนใหญ่มีกุมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมามีกุมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 และมีกุมิลำเนาอยู่ในภาคกลางน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาเยาวชนทั้งชายและหญิงโรงเรียนกีฬาส่วนใหญ่ จำแนกตามอาชีพบิตามารดา

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
บิตา		
รับราชการ	36	18.00
รัฐวิสาหกิจ	7	3.50
บริษัท	8	4.00
รับจ้าง	72	36.00
ค้าขาย	14	7.00
เกษตรกรรม	44	22.00
อื่นๆ	19	9.50
รวม	200	100
มารดา		
รับราชการ	20	10.00
รัฐวิสาหกิจ	7	3.50
บริษัท	9	4.50
รับจ้าง	72	36.00
ค้าขาย	31	15.50
เกษตรกรรม	54	27.00
อื่นๆ	7	3.50
รวม	200	100

จากตาราง 4 แสดงว่า นักกีฬาเยาวชนทั้งชายและหญิงโรงเรียนกีฬาส่วนใหญ่ บิตา ประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาบิตาประกอบอาชีพ เกษตรกรรม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 และบิตาประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

นักกีฬาเยาวชนทั้งชายและหญิงโรงเรียนกีฬาส่วนใหญ่ มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.00 มารดาประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจและอื่น ๆ น้อยที่สุดจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของนักกีฬาแยกน้ำหนักโรงเรียนกีฬา จำแนกตามรายได้รวมกัน และ
 ประสบการณ์ด้านกีฬาของบิตามารดา

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 4,000 บาท	31	15.50
4,001 – 7,000 บาท	106	53.00
7,001 – 9,000 บาท	22	11.00
มากกว่า 9,001 บาท	41	20.50
รวม	200	100
ประสบการณ์ด้านกีฬา	จำนวน	ร้อยละ
บิตา		
เป็นนักกีฬา	59	29.50
ไม่เป็นนักกีฬา	141	70.50
รวม	200	100
มารดา		
เป็นนักกีฬา	42	21.00
ไม่เป็นนักกีฬา	158	79.00
รวม	200	100

จากตาราง 5 แสดงว่า นักกีฬาพกน้ำหนักทั้งชายและหญิงโรงเรียนกีฬาส่วนใหญ่ บิดามารดามีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 4,001 – 7,000 บาท จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยมากกว่าเดือนละ 9,001 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50

นักกีฬาพกน้ำหนักทั้งชายและหญิงโรงเรียนกีฬา บิดามีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 และบิดาไม่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 70.50

นักกีฬาพกน้ำหนักทั้งชายและหญิงโรงเรียนกีฬา มารดามีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 และมารดาไม่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 79.00

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. มีความรักและชื่นชมกีฬาว่ายน้ำหนัก	3.68	.51	มากที่สุด
2. สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำหนัก	3.39	.67	มาก
3. มีความสามารถเกี่ยวกับการยกน้ำหนัก	3.62	.54	มากที่สุด
4. ชอบความท้าทายเกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำหนัก	3.57	.63	มากที่สุด
5. ชื่นชอบนักกีฬาว่ายน้ำหนักที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ	3.62	.54	มากที่สุด
6. อยากเป็นนักกีฬาว่ายน้ำหนัก	3.60	.51	มากที่สุด
7. อยากแข่งขันกีฬาว่ายน้ำหนัก	3.68	.46	มากที่สุด
รวม	3.59	.35	มากที่สุด

จากตาราง 6 แสดงว่านักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.59$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ มีความรักและชื่นชมกีฬาว่ายน้ำหนัก และอยากแข่งขันกีฬาว่ายน้ำหนัก ($\bar{X}=3.68$ และ 3.68) และ แรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ ชอบความท้าทายเกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำหนัก ($\bar{X}=3.57$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของ นักกีฬาว่ายน้ำนักเพศชายโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการฝึกกีฬายกน้ำหนัก	3.74	.53	มากที่สุด
2. ชอบกีฬาประเภทบุคคล	3.45	.54	มาก
3. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	3.64	.56	มากที่สุด
4. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬายกน้ำหนักเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก	3.39	.60	มาก
5. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้	3.51	.65	มากที่สุด
6. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักสามารถกระตุ้นให้ตนเองมีความเข้มแข็งอดทนเพิ่มขึ้น	3.44	.57	มาก
7. เชื่อว่าตนเองชอบความหนักและท้าทายของกีฬายกน้ำหนัก	3.46	.66	มาก
รวม	3.51	.37	มากที่สุด

จากตาราง 7 แสดงว่า นักกีฬายกน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.51$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการฝึกกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.74$) รองลงมาคือเชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ($\bar{X}=3.64$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุด คือ เชื่อว่าการเป็นนักกีฬายกน้ำหนักเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก ($\bar{X}=3.39$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬา
ยกน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก	3.45	.59	มาก
2.ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดให้การสนับสนุน	3.22	.62	มาก
3.เห็นนักกีฬายกน้ำหนักที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.29	.71	มาก
4.ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก	3.33	.60	มาก
5.ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของเพื่อนๆที่ว่าจะเอาดีทางยกน้ำหนักไม่ได้	3.39	.68	มาก
6.ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬายกน้ำหนัก	3.58	.53	มากที่สุด
7.ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬายกน้ำหนัก	3.57	.55	มากที่สุด
รวม	3.40	.36	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักชายโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.40$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.58$) รองลงมาคือ ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.57$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดให้การสนับสนุน ($\bar{X}=3.22$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัยของนักกีฬา
ยกน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนักแล้วทำให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง	3.23	.81	มาก
2.เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักทำให้จิตใจ มั่นคง เข้มแข็ง	3.13	.85	มาก
3.เชื่อว่าการเล่นกีฬายกน้ำหนักทำให้สุขภาพดีไม่มีโรคภัยเบียดเบียน	3.59	.51	มากที่สุด
4.เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนักแล้วทำให้มีกล้ามเนื้อที่สวยงาม	3.53	.50	มากที่สุด
5.ทำให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.58	.51	มากที่สุด
6.ทำให้มีจิตใจ แจ่มใสและเป็นคนอารมณ์ดี	3.56	.49	มากที่สุด
7.ทำให้มีความเข้มแข็ง อดทน ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ	3.46	.68	มาก
รวม	3.43	.35	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า นักกีฬายกน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.43$) และแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ เชื่อว่าการเล่นกีฬายกน้ำหนักทำให้สุขภาพดีไม่มีโรคภัยเบียดเบียน ($\bar{X}=3.59$) รองลงมาคือ ทำให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X}=3.58$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักทำให้จิตใจ มั่นคง เข้มแข็ง ($\bar{X}=3.13$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬา
ยกน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับกีฬายกน้ำหนัก	3.32	.76	มาก
2. มีโอกาสได้รับหรือรางวัลจำนวนมากจากการแข่งขัน กีฬายกน้ำหนัก	3.45	.59	มาก
3. กีฬายกน้ำหนักสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	3.28	.73	มาก
4. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ	3.33	.67	มาก
5. มีโอกาสสร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว	3.29	.71	มาก
6. ได้มีโอกาสท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อมๆกับการไปแข่งขัน	3.42	.66	มาก
7. มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวางยิ่งขึ้น	2.86	.78	มาก
รวม	3.27	.37	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.27$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ
มีโอกาสดำเนินหรือรางวัลจำนวนมากจากการแข่งขันกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.45$) รองลงมา คือ
ได้มีโอกาสท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อมๆกับการไปแข่งขัน ($\bar{X}=3.42$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุด คือ
มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวางยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 2.86$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านเกียรติยศและชื่อเสียงของนักกีฬา
ยกน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1.ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชอบ จากสังคม	3.38	.54	มาก
2.ต้องการที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	3.32	.67	มาก
3.ต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ	3.51	.59	มากที่สุด
4.ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	3.44	.59	มาก
5.มีโอกาสได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในสังคม	3.52	.60	มากที่สุด
6.มีโอกาสที่จะก้าวหน้าไปเป็นนักกีฬาระดับโลกได้	3.44	.66	มาก
7.มีโอกาสสร้างชื่อเสียง ชะเลิศในระดับโลกได้	3.44	.68	มาก
รวม	3.43	.38	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า นักกีฬายกน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศ และชื่อเสียง เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.43$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อ พบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ มีโอกาสได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในสังคม ($\bar{X}=3.52$) รองลงมาคือ ต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ ($\bar{X}=3.51$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ ต้องการที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X}=3.32$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้า
 ในอนาคตของนักกีฬาภยกน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬาภยกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.มีคนเลือกเล่นกีฬาภยกน้ำหนักจำนวนน้อยทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น	3.57	.51	มากที่สุด
2.มีหน่วยงานหลายแห่งรับนักกีฬาภยกน้ำหนักเข้าทำงาน	3.56	.54	มากที่สุด
3.มีโอกาสได้ทำงานที่มั่นคง	3.53	.61	มากที่สุด
4.มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	3.46	.65	มาก
5.มีโอกาสสูงที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาภยกน้ำหนัก	3.62	.56	มากที่สุด
6.นักกีฬาภยกน้ำหนักที่ชาติมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้น	3.49	.58	มาก
7.ทำให้ได้รับความรู้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น	3.57	.64	มากที่สุด
รวม	3.54	.36	มากที่สุด

จากตาราง 12 แสดงว่า นักกีฬาภยกน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.54$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ มีโอกาสสูงที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาภยกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.62$) รองลงมา คือ ทำให้ได้รับความรู้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น และมีคนเลือกเล่นกีฬาภยกน้ำหนักจำนวนน้อยทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น ($\bar{X}=3.57$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ($\bar{X}=3.46$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬาจำแนกเป็นรายด้าน

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	3.59	.35	มากที่สุด
2.ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	3.51	.37	มาก
3.ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.40	.36	มาก
4.ด้านสุขภาพและอนามัย	3.43	.35	มาก
5.ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.27	.37	มาก
6.ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง	3.43	.38	มาก
7.ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	3.54	.36	มากที่สุด
รวม	3.45	.26	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่านักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชายโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.45$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่ามีความจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.59$) รองลงมาคือ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ($\bar{X}=3.54$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ($\bar{X}=3.27$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำนักเพาะกายโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.มีความรักและชื่นชมกีฬาว่ายน้ำ	3.51	.55	มากที่สุด
2.สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำ	3.17	.67	มาก
3.มีความสามารถเกี่ยวกับการยกน้ำหนัก	3.44	.61	มาก
4.ชอบความท้าทายเกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำ	3.51	.53	มากที่สุด
5.ชื่นชอบนักกีฬาว่ายน้ำที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ	3.49	.59	มาก
6.อยากเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	3.42	.63	มาก
7.อยากแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ	3.56	.53	มากที่สุด
รวม	3.44	.37	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่านักกีฬาว่ายน้ำนักเพาะกายโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.44$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ อยากแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=3.56$) รองลงมาคือ อยากแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=3.56$) และมีความรักและชื่นชมกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=3.51$) แรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=3.17$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักกีฬาว่ายน้ำนักเปศหญิงโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการฝึกกีฬายกน้ำหนัก	3.52	.50	มากที่สุด
2.ชอบกีฬาประเภทบุคคล	3.44	.60	มาก
3.เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	3.45	.58	มาก
4.เชื่อว่าการเป็นนักกีฬายกน้ำหนักเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก	3.20	.64	มาก
5.เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้	3.41	.60	มาก
6.เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักสามารถกระตุ้นให้ตนเองมีความเข้มแข็งอดทนเพิ่มขึ้น	3.32	.65	มาก
7.เชื่อว่าตนเองชอบความหนักและท้าทายของกีฬายกน้ำหนัก	3.20	.72	มาก
รวม	3.36	.37	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักเปศหญิงโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.36$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการฝึกกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.52$) รองลงมาคือเชื่อว่ายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ($\bar{X}=3.45$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือเชื่อว่าการเป็นนักกีฬายกน้ำหนักเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก ($\bar{X}=3.20$) และเชื่อว่าตนเองชอบความหนักและท้าทายของกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.20$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬายกน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.ครอบครัวยกน้ำหนักสนับสนุนให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก	3.52	.55	มากที่สุด
2.ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดให้การสนับสนุน	3.33	.71	มาก
3.เห็นนักกีฬายกน้ำหนักที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.28	.67	มาก
4.ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก	3.36	.63	มาก
5.ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของเพื่อนๆที่ว่าเอาดีทางยกน้ำหนักไม่ได้	3.34	.69	มาก
6.ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬายกน้ำหนัก	3.52	.75	มากที่สุด
7.ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬายกน้ำหนัก	3.52	.63	มากที่สุด
รวม	3.41	.37	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.41$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ ครอบครัวยกน้ำหนักสนับสนุนให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.52$) ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.52$) และได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.52$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุด คือ เห็นนักกีฬายกน้ำหนักที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม ($\bar{X}=3.28$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัยของนักกีฬา
ยกน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1.เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนักแล้วทำให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง	3.02	.95	มาก
2.เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักทำให้จิตใจ มั่นคง เข้มแข็ง	3.10	.81	มาก
3.เชื่อว่าการเล่นกีฬายกน้ำหนักทำให้สุขภาพดีไม่มีโรคภัย เบียดเบียน	3.68	.56	มากที่สุด
4.เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนักแล้วทำให้มีกล้ามเนื้อที่สวยงาม	3.49	.59	มาก
5.ทำให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.48	.55	มาก
6.ทำให้มีจิตใจ แจ่มใส และเป็นคนอารมณ์ดี	3.54	.53	มากที่สุด
7.ทำให้มีความเข้มแข็ง อดทน ทั้งด้าน ร่างกาย และจิตใจ	3.42	.74	มาก
รวม	3.38	.38	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านสุขภาพ
และอนามัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.38$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ
เชื่อว่าการเล่นกีฬายกน้ำหนักทำให้สุขภาพดีไม่มีโรคภัยเบียดเบียน ($\bar{X}=3.68$) รองลงมาคือ ทำให้มี
จิตใจแจ่มใส และเป็นคนอารมณ์ดี ($\bar{X}=3.54$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนัก
แล้วทำให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ($\bar{X}=3.02$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬา
ยกน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับกีฬายกน้ำหนัก	3.20	.84	มาก
2. มีโอกาสได้รับหรือรางวัลจำนวนมากจากการแข่งขัน กีฬายกน้ำหนัก	3.26	.68	มาก
3. กีฬายกน้ำหนักสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	3.24	.88	มาก
4. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ	3.19	.90	มาก
5. มีโอกาสสร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว	3.31	.87	มาก
6. ได้มีโอกาสท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อมๆกับการไปแข่งขัน	3.38	.67	มาก
7. มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวางยิ่งขึ้น	2.85	.73	มาก
รวม	3.20	.49	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านรายได้และ
ผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.20$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ
ได้มีโอกาสท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อมๆกับการไปแข่งขัน ($\bar{X}=3.38$) รองลงมาคือได้มีโอกาส
สร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว ($\bar{X}=3.31$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ มีโอกาสรู้จักคนในสังคม
กว้างขวาง
ยิ่งขึ้น ($\bar{X}=2.85$)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านเกียรติยศและชื่อเสียงของนักกีฬายกน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชอบ จากสังคม	3.36	.60	มาก
2.ต้องการที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	3.50	.63	มากที่สุด
3.ต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ	3.45	.65	มาก
4.ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	3.54	.57	มากที่สุด
5.มีโอกาสได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในสังคม	3.37	.62	มาก
6.มีโอกาสที่จะก้าวหน้าไปเป็นนักกีฬาระดับโลกได้	3.48	.59	มาก
7.มีโอกาสสร้างชื่อเสียง ชนะเลิศในระดับโลกได้	3.34	.71	มาก
รวม	3.43	.40	มาก

จากตาราง 19 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านเกียรติยศและชื่อเสียง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.43$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ มีต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ($\bar{X}=3.54$) รองลงมาคือ ต้องการที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X}=3.50$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ มีโอกาสสร้างชื่อเสียง ชนะเลิศในระดับโลกได้ ($\bar{X}=3.34$)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าใน
อนาคตของนักกีฬายกน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1.มีคนเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักจำนวนน้อยทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น	3.48	.60	มาก
2.มีหน่วยงานหลายแหล่งรับนักกีฬายกน้ำหนักเข้าทำงาน	3.38	.67	มาก
3.มีโอกาสได้ทำงานที่มั่นคง	3.50	.62	มากที่สุด
4.มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	3.41	.64	มาก
5.มีโอกาสสูงที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก	3.63	.52	มากที่สุด
6.นักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้น	3.50	.60	มากที่สุด
7.ทำให้ได้รับความรู้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น	3.52	.60	มากที่สุด
รวม	3.48	.41	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจด้านโอกาสที่
ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.48$) และแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ มีโอกาสสูง
ที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.63$) รองลงมา คือ ทำให้ได้รับความรู้
ประสบการณ์เพิ่มขึ้น ($\bar{X}=3.52$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดมีหน่วยงานหลายแหล่งรับนักกีฬายก
น้ำหนักเข้าทำงาน ($\bar{X}=3.38$)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศหญิง
โรงเรียนกีฬาจำแนกเป็นรายด้าน

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	3.44	.37	มากที่สุด
2.ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	3.36	.37	มาก
3.ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.41	.37	มาก
4.ด้านสุขภาพและอนามัย	3.38	.38	มาก
5.ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.20	.49	มาก
6.ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง	3.43	.40	มาก
7.ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	3.48	.41	มากที่สุด
รวม	3.39	.31	มาก

จากตาราง 21 แสดงว่านักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศหญิงโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.39$) ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.48$) รองลงมา คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ($\bar{X}=3.44$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุด คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ($\bar{X}=3.20$)

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจของนักกีฬาว่ายน้ำนักเรียนกีฬาทั้งหมด

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.มีความรักและชื่นชอบกีฬาว่ายน้ำ	3.59	.54	มากที่สุด
2.สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำ	3.28	.68	มาก
3.มีความสามารถเกี่ยวกับการว่ายน้ำ	3.53	.59	มากที่สุด
4.ชอบความท้าทายเกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำ	3.54	.58	มากที่สุด
5.ชื่นชอบนักกีฬาว่ายน้ำที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ	3.55	.57	มากที่สุด
6.อยากเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ	3.51	.58	มากที่สุด
7.อยากแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ	3.62	.51	มากที่สุด
รวม	3.51	.36	มากที่สุด

จากตาราง 22 แสดงว่านักกีฬาว่ายน้ำนักเรียนกีฬาทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.51$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ อยากแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=3.62$) รองลงมาคือ มีความรักและชื่นชอบกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=3.59$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำ ($\bar{X}=3.28$)

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของ
นักกีฬาว่ายน้ำนักเรียนกีฬาทั้งหมด

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬานักว่ายน้ำ	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการฝึกกีฬานักว่ายน้ำ	3.63	.53	มากที่สุด
2.ชอบกีฬาประเภทบุคคล	3.45	.57	มาก
3.เชื่อว่ากีฬานักว่ายน้ำเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	3.54	.58	มากที่สุด
4.เชื่อว่าการเป็นนักกีฬานักว่ายน้ำเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก	3.29	.63	มาก
5.เชื่อว่ากีฬานักว่ายน้ำสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้	3.45	.62	มาก
6.เชื่อว่ากีฬานักว่ายน้ำสามารถกระตุ้นให้ตนเองมีความเข้มแข็งอดทนเพิ่มขึ้น	3.38	.62	มาก
7.เชื่อว่าตนเองชอบความหนักและท้าทายของกีฬานักว่ายน้ำ	3.32	.71	มาก
รวม	3.43	.38	มาก

จากตาราง 23 แสดงว่านักกีฬานักว่ายน้ำโรงเรียนกีฬาทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.43$) และเมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการฝึกกีฬานักว่ายน้ำ ($\bar{X}=3.63$) รองลงมาคือ เชื่อว่ากีฬานักว่ายน้ำเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ($\bar{X}=3.54$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือเชื่อว่าการเป็นนักกีฬานักว่ายน้ำเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก ($\bar{X}=3.29$)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬา
ยกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งหมด

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก	3.49	.58	มาก
2.ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดให้การสนับสนุน	3.28	.67	มาก
3.เห็นนักกีฬายกน้ำหนักที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม	3.28	.69	มาก
4.ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก	3.35	.62	มาก
5.ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของเพื่อนๆที่ว่าจะเอาดีทางยกน้ำหนักไม่ได้	3.36	.69	มาก
6.ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬายกน้ำหนัก	3.55	.56	มากที่สุด
7.ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬายกน้ำหนัก	3.55	.60	มากที่สุด
รวม	3.40	.37	มาก

จากตาราง 24 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.40$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.55$) และได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.55$) รองลงมาคือ ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.49$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดให้การสนับสนุน ($\bar{X}=3.28$) และเห็นนักกีฬายกน้ำหนักที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม ($\bar{X}=3.28$)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัยของนักกีฬา
ยกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งหมด

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนักแล้วทำให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง	3.12	.89	มาก
2.เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักทำให้จิตใจ มั่นคง เข้มแข็ง	3.11	.83	มาก
3.เชื่อว่าการเล่นกีฬายกน้ำหนักทำให้สุขภาพดีไม่มีโรคภัยเบียดเบียน	3.64	.54	มากที่สุด
4.เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนักแล้วทำให้มีกล้ามเนื้อที่สวยงาม	3.51	.55	มากที่สุด
5.ทำให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.53	.54	มากที่สุด
6.ทำให้มีจิตใจ แจ่มใส และเป็นคนอารมณ์ดี	3.55	.52	มากที่สุด
7.ทำให้มีความเข้มแข็ง อดทน ทั้งด้าน ร่างกาย และจิตใจ	3.44	.71	มาก
รวม	3.41	.37	มาก

จากตาราง 25 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.41$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ เชื่อว่าการเล่นกีฬายกน้ำหนักทำให้สุขภาพดีไม่มีโรคภัยเบียดเบียน ($\bar{X}=3.64$) รองลงมาคือ ทำให้มีจิตใจแจ่มใส และเป็นคนอารมณ์ดี ($\bar{X}=3.55$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักทำให้จิตใจ มั่นคง เข้มแข็ง ($\bar{X}=3.11$)

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬา
ยกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งหมด

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนัก	3.26	.81	มาก
2. มีโอกาสได้รับหรือรางวัลจำนวนมากจากการแข่งขันกีฬายกน้ำหนัก	3.35	.65	มาก
3. กีฬายกน้ำหนักสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	3.26	.82	มาก
4. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ	3.25	.80	มาก
5. มีโอกาสสร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว	3.30	.80	มาก
6. ได้มีโอกาสท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อม ๆ กับการไปแข่งขัน	3.40	.66	มาก
7. มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวางยิ่งขึ้น	2.85	.75	มาก
รวม	3.23	.44	มาก

จากตาราง 26 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.23$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ ได้มีโอกาสท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อม ๆ กับการไปแข่งขัน ($\bar{X}=3.40$) รองลงมาคือ มีโอกาสได้รับหรือรางวัลจำนวนมากจากการแข่งขันกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.35$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวางยิ่งขึ้น ($\bar{X}=2.85$)

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านเกียรติยศและชื่อเสียงของนักกีฬา
ยกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งหมด

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1.ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชอบ จากสังคม	3.37	.58	มาก
2.ต้องการที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	3.41	.66	มาก
3.ต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ	3.48	.63	มาก
4.ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	3.49	.58	มาก
5.มีโอกาสได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในสังคม	3.44	.62	มาก
6.มีโอกาสที่จะก้าวหน้าไปเป็นนักกีฬาระดับโลกได้	3.46	.62	มาก
7.มีโอกาสสร้างชื่อเสียง ชนะเลิศในระดับโลกได้	3.39	.70	มาก
รวม	3.43	.39	มาก

จากตาราง 27 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจด้านเกียรติยศและชื่อเสียง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.43$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีมากอันดับแรกคือ ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ($\bar{X}=3.49$) รองลงมาคือ ต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ ($\bar{X}=3.48$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชอบจากสังคม ($\bar{X}=3.37$)

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าใน
อนาคตของนักกีฬายกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งหมด

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1.มีคนเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักจำนวนน้อยทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น	3.52	.57	มากที่สุด
2.มีหน่วยงานหลายแห่งรับนักกีฬายกน้ำหนักเข้าทำงาน	3.46	.62	มาก
3.มีโอกาสได้ทำงานที่มั่นคง	3.51	.62	มากที่สุด
4.มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	3.43	.65	มาก
5.มีโอกาสสูงที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก	3.63	.54	มากที่สุด
6.นักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้น	3.50	.59	มากที่สุด
7.ทำให้ได้รับความรู้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น	3.54	.62	มากที่สุด
รวม	3.51	.39	มากที่สุด

จากตาราง 28 แสดงว่านักกีฬายกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.51$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจที่มีมากที่สุด คือ มีโอกาสสูงที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก ($\bar{X}=3.63$) รองลงมา คือ ทำให้ได้รับความรู้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น ($\bar{X}=3.54$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ($\bar{X}=3.43$)

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจของนักกีฬาว่ายน้ำหน้าหน้าโรงเรียนกีฬา
ทั้งหมดจำแนกเป็นรายด้าน (N = 200 คน)

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	\bar{X}	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1.ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	3.51	.36	มากที่สุด
2.ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	3.43	.38	มาก
3.ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.40	.37	มาก
4.ด้านสุขภาพและอนามัย	3.41	.37	มาก
5.ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.23	.44	มาก
6.ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง	3.43	.39	มาก
7.ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	3.51	.39	มากที่สุด
รวม	3.42	.29	มาก

จากตาราง 29 แสดงว่านักกีฬาว่ายน้ำหน้าหน้าโรงเรียนกีฬาทั้งชายและหญิง มีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.42$) เมื่อแยกเป็นรายด้านแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ($\bar{X}=3.51$) และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=3.51$) รองลงมา คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง ($\bar{X}=3.43$) และแรงจูงใจที่น้อยที่สุดคือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ($\bar{X}=3.23$)

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬา	เพศ					
	ชาย (n=95)			หญิง (n=105)		
	\bar{X}	S.D	ระดับแรงจูงใจ	\bar{X}	S.D	ระดับแรงจูงใจ
1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	3.59	.35	มากที่สุด	3.44	.37	มาก
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	3.51	.37	มากที่สุด	3.36	.37	มาก
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.40	.36	มาก	3.41	.37	มาก
4. ด้านสุขภาพและอนามัย	3.43	.35	มาก	3.38	.38	มาก
5. ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.27	.37	มาก	3.20	.49	มาก
6. ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง	3.43	.38	มาก	3.43	.40	มาก
7. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	3.54	.36	มากที่สุด	3.48	.41	มาก
รวม	3.45	.26	มาก	3.39	.31	มาก

จากตาราง 30 แสดงว่า นักกีฬานักกีฬาโรงเรียนกีฬาทั้งชายและหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬา อยู่ในระดับมาก (ชาย $\bar{X}=3.45$, หญิง $\bar{X}=3.39$) นักกีฬานักกีฬาโรงเรียนกีฬาชาย เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X}=3.59$) ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ($\bar{X}=3.54$) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ($\bar{X}=3.51$)

ตาราง 31 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา
จำแนกเป็นรายด้าน และรวมทุกด้าน ที่มีเพศแตกต่างกัน

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	เพศ				t	P
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D		
1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	3.59	.35	3.44	.37	2.98 *	.003
2. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง	3.51	.37	3.36	.37	2.92 *	.004
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.40	.36	3.41	.37	-.137	.891
4. ด้านสุขภาพและอนามัย	3.43	.35	3.38	.38	.981	.328
5. ด้านรายได้และผลประโยชน์	3.27	.38	3.20	.49	1.19	.232
6. ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง	3.43	.38	3.43	.40	.032	.975
7. ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้า ในอนาคต	3.54	.36	3.48	.41	.972	.332
รวม	3.45	.26	3.39	.31	1.66	.097

จากตาราง 31 แสดงว่า นักกีฬายกน้ำหนักโรงเรียนกีฬา ทั้งเพศชายและเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ และ แรงจูงใจด้านอื่น ๆ ที่ทำให้ท่านเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก นักกีฬายกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาไม่เสนอแนะ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

สมมติฐานในการวิจัย

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 ระหว่างนักกีฬาเพศชายและนักกีฬาเพศหญิง แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬา ทั้ง 7 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬากลางจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬากลางจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬากลางจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬากลางจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬากลางจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬากลางจังหวัดสุพรรณบุรี และ โรงเรียนกีฬากลางจังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2547 เป็นนักกีฬาเพศชายจำนวน 95 คน นักกีฬาเพศหญิงจำนวน 105 คน รวมทั้งสิ้น 200 คน ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวนทั้งสิ้น 200 ฉบับ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และนำมาวิเคราะห์ผลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที (t-test) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางและความเรียง

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

- ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้
1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาทั้ง 7 แห่ง
 2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยกำหนดระยะเวลาเก็บ 1 เดือน หลังจากส่งแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการดังต่อไปนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาภยกน้ำหนักทั้ง 7 ด้านคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาภยกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547

1. แรงจูงใจของนักกีฬาภยกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาทั้งหมดจำแนกเป็นด้าน (N = 200 คน) โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$) ด้านย่อยที่เลือกมากที่สุด 2 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 3.51$) และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ($\bar{X} = 3.51$)

2. แรงจูงใจในดารเลือกเล่นกีฬาภยกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาจำแนกตามเพศได้ดังนี้คือ

- 2.1 ระดับแรงจูงใจของนักกีฬาภยกน้ำหนักโรงเรียนกีฬาเพศชาย (N = 95 คน) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.45$) ด้านย่อยที่เลือกมากที่สุด 3 ด้าน คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 3.59$) ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ($\bar{X} = 3.51$) และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ($\bar{X} = 3.45$)

- 2.2 ระดับแรงจูงใจของนักกีฬาภยกน้ำหนักของโรงเรียนกีฬาเพศหญิง (N = 105 คน) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.39$) ด้านย่อยที่เลือกอยู่ในระดับทุกมากด้าน

3. เมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาภยกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาที่จำแนกเป็นรายด้าน และรวมทุกด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง 2 ด้านคือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาสามารถอภิปรายผลตามประเด็นสำคัญคือ

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

นักกีฬาว่ายน้ำเพศชาย มีแรงจูงใจที่เกิดจากความรักความถนัดและความสนใจ มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำเลือกมากที่สุดคือ อยากแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ มีความรักและชื่นชอบกีฬาว่ายน้ำ และ ชื่นชอบนักกีฬาว่ายน้ำที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ

นักกีฬาว่ายน้ำหญิง มีแรงจูงใจที่เกิดจากความรักความถนัดและความสนใจ มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำเลือกมากที่สุดคือ อยากแข่งขันกีฬาว่ายน้ำ และมีความรักและชื่นชมกีฬาว่ายน้ำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันกีฬาว่ายน้ำได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับของ ยุวชน เยาวชน และ ประชาชนทั่วไป เนื่องมาจากกีฬาโอลิมปิก จึงทำให้นักกีฬาว่ายน้ำโรงเรียนกีฬาให้ความสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ (โสภา ชูพิกุลชัย 2529: 124 อ้างอิงจาก Abraham Maslow) ได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ขึ้นโดยเริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกายขึ้นไปถึงขั้นสูงสุด เมื่อมนุษย์ประสบความสำเร็จตามความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว มนุษย์จะมุ่งความต้องการขั้นสูงสุดต่อไป มาสโลว์ แบ่งขั้นความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 7 ระดับด้วยกัน โดยเริ่มต้นจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางด้านร่างกายของมนุษย์ไปสู่จุดยอดคือ ความต้องการที่จะยอมรับตัวเอง การมีสัจจะแห่งตน

จากการเปรียบเทียบ นักกีฬาว่ายน้ำของโรงเรียนกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะในนักกีฬาว่ายน้ำเพศชายมีความสามารถเกี่ยวกับกีฬาว่ายน้ำ ชื่นชอบนักกีฬาว่ายน้ำที่ทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ และอยากเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ มากกว่านักกีฬาว่ายน้ำหญิง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่านักกีฬาว่ายน้ำเพศชายมีสรีระและสมรรถภาพทางร่างกายที่แข็งแรง เนื่องจากสภาพทางครอบครัวประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ไตรลักษณ์ คำนิล (2546 : 67) ได้ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 พบว่าด้านความรักความถนัดและความสนใจ นักกีฬามวยสากลสมัครเล่นของรัฐบาลอยู่ในระดับมาก กีฬามวยสากลสมัครเล่นเป็นกีฬาที่พิสูจน์ความเป็นลูกผู้ชาย เพราะเป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถของสมรรถภาพร่างกายโดยตรงเช่น ความแข็งแรง ความอดทน ความคล่องแคล่วว่องไว รวมไปถึงปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของนักกีฬาแต่ละคน

ด้านความคิดเกี่ยวกับตนเอง

นักกีฬาว่ายน้ำทั้งเพศชายของโรงเรียน มีแรงจูงใจที่เกิดจากความคิดเกี่ยวกับตนเอง มีผลโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ เลือกมากที่สุดคือ เชื่อว่ากีฬาว่ายน้ำเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเอง อย่างเต็มที่ เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการฝึกกีฬาว่ายน้ำ และเชื่อว่ากีฬาว่ายน้ำสามารถ พัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้

นักกีฬาว่ายน้ำเพศหญิงของโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจเกิดจากความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองมีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ เลือกมากที่สุดคือ เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการฝึกกีฬาว่ายน้ำ และชอบกีฬาประเภทบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักกีฬาน้ำหนักที่เข้าเรียนในโรงเรียนกีฬา เชื่อว่าตนเองมีร่างกายที่เหมาะสม และสามารถฝึกซ้อมกีฬาว่ายน้ำได้ ทำให้แสดงความสามารถของตนเองออกมาได้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ พันธรักษ์ (2541 : 39) ที่พบว่านักกีฬาจักรยานเสือภูเขา มีความเชื่อว่ากีฬาจักรยานเสือภูเขาสามารถกระตุ้นให้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นพยายามและส่งเสริม ความเป็นตัวของตัวเอง ชอบทำอะไรที่ท้าทายความสามารถและเชื่อว่านักกีฬาจักรยานเสือภูเขา เป็นกีฬาที่ต้องใช้ความสามารถพิเศษ

จากการเปรียบเทียบนักกีฬาว่ายน้ำหนักของโรงเรียนระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า ซึ่งเมื่อเทียบกับค่าทางสถิติแล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะใน นักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชายเชื่อว่ากีฬาว่ายน้ำเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเอง ได้อย่างเต็มที่และเชื่อว่ากีฬาว่ายน้ำสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้มากกว่านักกีฬา ว่ายน้ำหนักเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ กฤษฎา จุลชาติ (2543 : 64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟที่พบว่าเยาวชนชายมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในระดับมาก เพราะเป็นวัยที่ชอบความท้าทาย ความสนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจ

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นักกีฬาว่ายน้ำทั้งเพศชายของโรงเรียนกีฬา มีแรงจูงใจที่เกิดจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำ เลือกมากที่สุด คือ ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำและได้รับการชักชวนจาก เพื่อนนักกีฬาว่ายน้ำ

นักกีฬาว่ายน้ำชายของโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจเกิดจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีผลโดย รวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำเลือกมากที่สุดคือ ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกีฬาว่ายน้ำ ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาว่ายน้ำ และได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า บุคคลเหล่านั้น เห็นรูปร่างลักษณะท่าทางดีเหมาะสมที่จะเล่นกีฬาว่ายน้ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดนัย ยาหอม (2538: 81) ได้ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาหญิง

ที่พบว่ามีผู้แนะนำให้เล่นเนื่องจากเห็นว่ามีการรูปร่างท่าทางเหมาะที่จะเล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก จากการเปรียบเทียบนักกีฬาว่ายน้ำหนักของโรงเรียนกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจที่เกิดจากบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่มีความแตกต่างกันเพราะว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬาว่ายน้ำหนักส่วนใหญ่จะเป็น ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนและเพื่อนๆที่เล่นกีฬาว่ายน้ำหนัก

ด้านสุขภาพและอนามัย

นักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชายของโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจเกิดจากสุขภาพและอนามัย มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักเลือกมากที่สุดคือ เชื่อว่าการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำหนักทำให้สุขภาพดี ไม่มีโรคภัยเบียดเบียน และทำให้มีจิตใจแจ่มใสและเป็นคนอารมณ์ดี

นักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศหญิงของโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจเกิดจากสุขภาพและอนามัย มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักเลือกมากที่สุดคือ เชื่อว่าการเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักทำให้สุขภาพดีไม่มีโรคภัยเบียดเบียน และทำให้มีจิตใจแจ่มใส และเป็นคนอารมณ์ดี

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเป็นกีฬาที่ต้องใช้กำลังดังนั้นนักกีฬาจะต้องดูแลสุขภาพตัวเองอยู่ตลอดเวลาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ พันธรักษ์ (2541 : 48) ได้ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเรือภูเขา ที่พบว่าด้านสุขภาพอนามัย นักกีฬาจักรยานเรือภูเขาส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย เห็นได้จากการแปรชอบที่เห็นเหตุให้เลือกเล่นกีฬาจักรยานเรือภูเขา คือต้องการดูแลสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ

จากเปรียบเทียบ นักกีฬาว่ายน้ำหนักของโรงเรียนกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจที่เกิดจากสุขภาพและอนามัยไม่มีความแตกต่างกัน เพราะนักกีฬาว่ายน้ำหนักส่วนใหญ่จะดูแลสุขภาพของตัวเองอยู่เสมอ เพื่อที่จะได้พัฒนาการฝึกซ้อมและมีสถิติเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อยๆ

ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศชายของโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจเกิดจากรายได้และผลประโยชน์ มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักที่เลือกมากที่สุดคือ มีโอกาสได้รับรายได้หรือรางวัลจากการแข่งขันและมีโอกาสที่จะได้ท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อมๆกับการไปแข่งขัน

นักกีฬาว่ายน้ำหนักเพศหญิงของโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจเกิดจากรายได้และผลประโยชน์ มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำหนักที่เลือกมากที่สุดคือ ได้มีโอกาสท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อม ๆ กับการไปแข่งขัน และมีโอกาสสร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากีฬาว่ายน้ำหนักมีการจัดการแข่งขันอย่างแพร่หลายทั้งระดับประเทศและต่างประเทศ ดังนั้นนักกีฬาว่ายน้ำหนักจึงมีความหวังที่จะได้รับรางวัลและได้ไปท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อมๆกับการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชระ คำเพ็ง (2537 : 74)

ได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักมวยไทยอาชีพที่พบว่า แรงจูงใจที่เกิดขึ้นเป็นผลสืบเนื่องมาจาก ระบบสิ่งล่อใจ(Incentive system) ซึ่งหมายถึงทั้งเงินรางวัล และชื่อเสียงที่นักมวยจะได้รับเมื่อได้รับชัยชนะ

จากเปรียบเทียบ นักกีฬาพิกน้ำหนักของโรงเรียนกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า มีแรงจูงใจที่เกิดจากรายได้และผลประโยชน์ไม่มีความแตกต่างกัน เพราะทั้งนักกีฬาพิกน้ำหนักเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการรางวัลเป็นสิ่งตอบแทนจากการเล่นกีฬาเหมือนกัน

ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

นักกีฬาพิกน้ำหนักทั้งชายของโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจเกิดจากชื่อเสียงและเกียรติยศ มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาพิกน้ำหนักที่เลือกมากที่สุดคือต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติและมีโอกาสได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในสังคม

นักกีฬาพิกน้ำหนักหญิงของโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจเกิดจากชื่อเสียงและเกียรติยศ มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาพิกน้ำหนักที่เลือกมากที่สุดคือต้องการเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง และต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ทั้งนี้เพราะว่าในอดีตที่ผ่านมากีฬาพิกน้ำหนักยังไม่เป็นที่ยอมรับของนักกีฬาโดยทั่วไป และกีฬาพิกน้ำหนักเล่นกันเป็นครอบครัวยังไม่แพร่หลายจะเล่นกันในหมู่กีฬาชายเท่านั้นมาและเริ่มมีการยอมรับให้ผู้หญิงเข้ามาเล่นกีฬาพิกน้ำหนักและยังเป็นที่รู้จักมากขึ้นมา จนในปัจจุบันกีฬาพิกน้ำหนักได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆและรัฐบาลเพราะจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกถึง 2 ครั้งที่นักกีฬาพิกน้ำหนักไทยได้สร้างชื่อเสียงไว้ในต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์มาสโลว์ (โสภกา ชูพิกุลชัย 2529 : 124 : อ้างอิงจาก Abraham Maslow) ได้ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ขึ้นโดยเริ่มจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางร่างกายขึ้นไปถึงขั้นสูงสุด เมื่อมนุษย์ประสบความสำเร็จตามความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว มนุษย์จะมุ่งความต้องการขั้นสูงสุดต่อไป มาสโลว์ แบ่งขั้นความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 7 ระดับด้วยกัน โดยเริ่มต้นจากความต้องการขั้นพื้นฐานทางด้านร่างกายของมนุษย์ไปสู่จุดยอดคือ ความต้องการที่จะยอมรับตัวเอง การมีสังคมแห่งตน จากการเปรียบเทียบนักกีฬาพิกน้ำหนักทั้งเพศชายและเพศหญิงของโรงเรียนกีฬาพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน เพราะ ทุกคนที่เป็นนักกีฬาต้องการประสบความสำเร็จ ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นักกีฬาพิกน้ำหนักเพศชายของโรงเรียนกีฬามีแรงจูงใจเกิดจากโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาพิกน้ำหนักเลือกมากที่สุดคือ มีคนเลือกเล่นกีฬาพิกน้ำหนักจำนวนน้อยทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น มีหน่วยงานหลายแห่งรับนักกีฬาพิกน้ำหนักเข้าทำงาน และมีโอกาสสูงที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาพิกน้ำหนัก

นักกีฬาพกน้ำหนักเพศหญิงของโรงเรียนกีฬาที่มีแรงจูงใจเกิดจากโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาพกน้ำหนักเลือกมากที่สุด คือ มีโอกาสได้ทำงานที่มั่นคง มีโอกาสสูงที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาพกน้ำหนัก และนักกีฬาพกน้ำหนักทีมชาติมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันมี ยุวชน เยาวชน ให้ความสนใจกีฬาพกน้ำหนักมากกว่ารวมทั้งหน่วยงานและสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องให้ความสนใจและสนับสนุน เนื่องจากผู้เล่นกีฬาพกน้ำหนักส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา ยังไม่มีอาชีพที่มั่นคง ทั้งนี้ต้องการมีรายได้และได้รับความเจริญก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดเนีย ยาทอม (2538) ได้ทำวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาพกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง ที่พบว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน นักศึกษา และยังไม่ประกอบอาชีพยังไม่มีรายได้เป็นของตัวเอง จึงมีแรงจูงใจในด้านนี้มาก เพื่อที่จะได้รับความเจริญก้าวหน้าและมีงานทำในอนาคตอีกด้วย

จากการเปรียบเทียบนักกีฬาพกน้ำหนักทั้งชายและหญิงของโรงเรียนกีฬาพบว่าไม่มี ความแตกต่างกันเพราะ นักกีฬาพกน้ำหนักส่วนใหญ่ที่เป็นนักกีฬาทีมชาติจะได้รับเข้าทำงานในหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวกับรัฐบาล

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาพกน้ำหนักควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมนักกีฬาพกน้ำหนักให้มีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้ที่แน่นอน และให้มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางมากยิ่งขึ้น
2. นักกีฬาพกน้ำหนัก ควรได้รับการสนับสนุนจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทางด้านครอบครัว ญาติ มิตร และคนใกล้ตัว รวมถึงครูพลศึกษาควรเอาใจใส่และให้คำแนะนำทักษะเบื้องต้นของกีฬาพกน้ำหนัก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาพกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา กับ นักกีฬาพกน้ำหนักในโรงเรียนทั่วไป
2. ควรทำการวิจัยสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเลือกเล่นกีฬาพกน้ำหนักของนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา. (2542). *การฝึกกีฬาบกน้ำหนัก*. กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและฝึกอบรม. สำนักการกีฬา. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2543). *แรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). *หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- दनัย ยาหอม (2538). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถวิล เกื้อกุลย์วงศ์. (2528). *การจูงใจเพื่อผลงาน*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- เทเวศร์ พิริยะพจนท์. (2529). *หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ*. กรุงเทพฯ : สยามบรรณาการพิมพ์.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พีรเจต รั้วทอง. (2537). *การศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงษ์ บุญศิริ. (2536). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- มุกดา ศรียงค์ และคณะ. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลักขณา สรีวัฒน์. (2530). *จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิวัฒน์ชัย กุลมาตย์. (2526). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเสกภูเขา*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สามารถชาย จอมวิญญา. (2527). *เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูงในวิทยาลัยครูและวิทยาลัยพลศึกษาภาคกลาง*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศ.ส.

- สำนักงานพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ. (2546). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ (กีฬายกน้ำหนัก)*. กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา.
- อร่าม ตั้งใจ. (2539). *จิตวิทยาการศึกษา (แรงจูงใจ), การฝึกสมรรถภาพทางกาย*. กรุงเทพฯ :ไทยมิตรการพิมพ์.
- Amorase, Tony and Horn, Thelma S. (1995) A Season – Long Examination of Intrinsic Motivation In First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995 NASPSPA Abstracts. 17 : 20 ; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Cronbach, Lee Joseph. *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed., New York : Haper and Row. 1970.
- Early, Jeffrey Dean. (1987) Interpersonal Orientation and Motivational Differences between Team and Individual Sport Participants, *Dissertation Abstracts*. MA : Stephen F Austin State University.
- Glueck, W. F. (1982). *Personnel : A diagnostic approach*, 3rd Ed. Texas : Business Publication.
- Hall, Koward K. and Mark Earles. (1995) Motivational Determinants of Interest, and Perception of Success in School Physical Education. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995 NASPSPA Abstracts. 17 : 57 ; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Karussanu, Maria and Roberts, Glyn C. (1995) Motivation in Physical Activity : The Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self – Efficacy. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1995 NASPSPA Abstracts. 17:57; Human Kinetics Publishers, Inc.
- Mitchell, Stephen Andrew. (1992, May) Perceptions of Learning Environment and Intrinsic Motivation in Physical Education : Predictive Relationships with Achievement Goals and Perceived Ability (Motivation), *Dissertation Abstracts*. 53 (11) : 173.
- Tjeerdsma, Bonnie L. (1994, February). "An Exploration of the Causal Relationships Among Achievement Motivation Variables in Physical Education", *Dissertation Abstracts*. 54 (8) : 108.
- Willis, Joe D and others. (1982.) The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness, ERIC 1982 ED217021.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ
ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม
ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นายนภดล แก้วประพันธ์
ศึกษานิเทศน์ 8 สำนักพัฒนาบุคคล
สำนักพัฒนากีฬาและนันทนาการ
ผู้ตัดสินกีฬาว่ายน้ำนักชั้น 1 สหพันธ์ยกน้ำหนักแห่งประเทศไทย

ค่าดัชนีความสอดคล้องการวิจัย

เรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาพายกน้ำหนักของนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา

ประจำปีการศึกษา 2547

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาพายกน้ำหนัก

ค่าดัชนีความสอดคล้อง

แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ

1.มีความรักและชื่นชมกีฬาพายกน้ำหนัก	1.0
2.สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬาพายกน้ำหนัก	1.0
3.มีความสามารถเกี่ยวกับการยกน้ำหนัก	1.0
4.ชอบความท้าทายเกี่ยวกับกีฬาพายกน้ำหนัก	1.0
5.ชื่นชมนักกีฬาพายกน้ำหนักที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ	1.0
6.อยากเป็นนักกีฬาพายกน้ำหนัก	1.0
7.อยากแข่งขันกีฬาพายกน้ำหนัก	1.0

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

1.เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการฝึกกีฬาพายกน้ำหนัก	0.6
2.ชอบกีฬาประเภทบุคคล	0.6
3.เชื่อว่ากีฬาพายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้
ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่	1.0
4.เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาพายกน้ำหนักเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก	1.0
5.เชื่อว่ากีฬาพายกน้ำหนักสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้	1.0
6.เชื่อว่ากีฬาพายกน้ำหนักสามารถกระตุ้นให้ตนเองมีความเข้มแข็ง
อดทนเพิ่มขึ้น	1.0
7.เชื่อว่าตนเองชอบความหนักและท้าทายของกีฬาพายกน้ำหนัก	1.0

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก

ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ด้านแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

1.ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก	1.0
2.ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดให้การสนับสนุน	1.0
3.เห็นนักกีฬายกน้ำหนักที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึง
อยากเล่นตาม	0.6
4.ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก	1.0
5.ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของเพื่อนๆที่ว่าจะเอาดีทาง
ยกน้ำหนักไม่ได้	0.6
6.ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬายกน้ำหนัก	1.0
7.ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬายกน้ำหนัก	1.0

แรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย

1.เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนักแล้วทำให้มีร่างกายสมบูรณ์
แข็งแรง	1.0
2.เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักทำให้จิตใจ มั่นคง เข้มแข็ง	1.0
3.เชื่อว่าการเล่นกีฬายกน้ำหนักทำให้สุขภาพดีไม่มีโรคภัย
เบียดเบียน	1.0
4.เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนักแล้วทำให้มีกล้ามเนื้อที่สวยงาม	1.0
5.ทำให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	1.0
6.ทำให้มีจิตใจ แจ่มใส และเป็นคนอารมณ์ดี	1.0
7.ทำให้มีความเข้มแข็ง อดทน ทั้งด้าน ร่างกาย และจิตใจ	1.0

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก

ค่าดัชนีความสอดคล้อง

แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์

1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนัก	1.0
2. มีโอกาสได้รับหรือรางวัลจำนวนมากจากการแข่งขันกีฬายกน้ำหนัก	0.8
3. กีฬายกน้ำหนักสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	1.0
4. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ	1.0
5. มีโอกาสสร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว	1.0
6. ได้มีโอกาสท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อมๆกับการไปแข่งขัน	0.6
7. มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวางยิ่งขึ้น	0.6

แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง

1. ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชอบ จากสังคม	0.6
2. ต้องการที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง	1.0
3. ต้องการเป็นนักกีฬาทีมชาติ	0.6
4. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	1.0
5. มีโอกาสได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในสังคม	1.0
6. มีโอกาสที่จะก้าวหน้าไปเป็นนักกีฬาระดับโลกได้	0.6
7. มีโอกาสสร้างชื่อเสียง ชะเลิศในระดับโลกได้	0.6

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก

ค่าดัชนีความสอดคล้อง

แรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

1.มีคนเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักจำนวนน้อยทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น	1.0
2.มีหน่วยงานหลายแห่งรับนักกีฬายกน้ำหนักเข้าทำงาน	0.6
3.มีโอกาสได้ทำงานที่มั่นคง	1.0
4.มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	1.0
5.มีโอกาสสูงที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก	1.0
6.นักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้น	1.0
7.ทำให้ได้รับความรู้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น	0.6

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบกน้ำหนักของนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา ประจำปีการศึกษา 2547

แบบสอบถามมีทั้งสิ้น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาบกน้ำหนัก

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับรายละเอียดของท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. น้ำหนัก.....กิโลกรัม ส่วนสูง.....เซนติเมตร

3. ภูมิลำเนาของนักกีฬา

ภาคเหนือ

ภาคกลาง

ภาคใต้

ภาคตะวันออก

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. อาชีพของบิดา

รับราชการ

ค้าขาย

เกษตรกรรม

รับจ้าง

อื่นๆ.....

5. อาชีพของมารดา

- รับราชการ
- ค้าขาย
- เกษตรกรรม
- รับจ้าง
- อื่นๆ.....

6. รายได้ของบิดา มารดา รวมกันประมาณ เดือนละ.....บาท

7. ประสบการณ์ด้านกีฬาของบิดา

- ไม่เป็นนักกีฬา
- เป็นนักกีฬา
กีฬาที่เล่นคือ.....

8. ประสบการณ์ด้านกีฬาของมารดา

- ไม่เป็นนักกีฬา
- เป็นนักกีฬา
กีฬาที่เล่นคือ.....

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในตารางต่อไปนี้ แล้วพิจารณาว่าข้อความนั้นเป็นแรงจูงใจให้ท่านตัดสินใจเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก ในระดับคือ มากที่สุด มาก น้อย หรือน้อยที่สุด แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านโดย

มากที่สุด	หมายถึง	ท่านได้รับแรงจูงใจจากข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ท่านได้รับแรงจูงใจจากข้อนั้นมาก
น้อย	หมายถึง	ท่านได้รับแรงจูงใจจากข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ท่านได้รับแรงจูงใจจากข้อนั้นน้อยที่สุด

แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรักและชื่นชอบกีฬายกน้ำหนัก				
2. สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกีฬายกน้ำหนัก				
3. มีความสามารถเกี่ยวกับการยกน้ำหนัก				
4. ชอบความท้าทายเกี่ยวกับกีฬายกน้ำหนัก				
5. ชื่นชอบนักกีฬายกน้ำหนักที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ				
6. อยากเป็นนักกีฬายกน้ำหนัก				
7. อยากแข่งขันกีฬายกน้ำหนัก				

แรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการฝึกกีฬายกน้ำหนัก				
2. ชอบกีฬาประเภทบุคคล				
3. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่				
4. เชื่อว่าการเป็นนักกีฬายกน้ำหนักเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก				
5. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้				
6. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักสามารถกระตุ้นให้ตนเองมีความเข้มแข็งอดทนเพิ่มขึ้น				
7. เชื่อว่าตนเองชอบความหนักและท้าทายของกีฬายกน้ำหนัก				

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก				
2. ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดให้การสนับสนุน				
3. เห็นนักกีฬายกน้ำหนักที่รู้จักหรือใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่นตาม				
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกีฬายกน้ำหนัก				
5. ต้องการที่จะลบคำสบประมาทของเพื่อนๆที่ว่าจะเอาดีทางยกน้ำหนักไม่ได้				
6. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬายกน้ำหนัก				
7. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬายกน้ำหนัก				

แรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนักแล้วทำให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง				
2. เชื่อว่ากีฬายกน้ำหนักทำให้จิตใจ มั่นคง เข้มแข็ง				
3. เชื่อว่าการเล่นกีฬายกน้ำหนักทำให้สุขภาพดีไม่มีโรคร้ายเบียดเบียน				
4. เชื่อว่าเล่นกีฬายกน้ำหนักแล้วทำให้มีกล้ามเนื้อที่สวยงาม				
5. ทำให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง				
6. ทำให้มีจิตใจ แจ่มใส และเป็นคนอารมณ์ดี				
7. ทำให้มีความเข้มแข็ง อดทน ทั้งด้าน ร่างกาย และจิตใจ				

แรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกีฬายกน้ำหนัก				
2. มีโอกาสได้รับหรือรางวัลจำนวนมากจากการแข่งขันกีฬายกน้ำหนัก				
3. กีฬายกน้ำหนักสามารถประกอบเป็นอาชีพได้				
4. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ				
5. มีโอกาสสร้างฐานะและตั้งตัวได้เร็ว				
6. มีโอกาสท่องเที่ยวต่างประเทศพร้อมๆกับการไปแข่งขัน				
7. มีโอกาสรู้จักคนในสังคมกว้างขวางยิ่งขึ้น				

แรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชอบ จากสังคม				
2. ต้องการที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียง				
3. ต้องการเป็นนักกีฬาทิมีชาติ				
4. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล				
5. มีโอกาสได้รับสิทธิพิเศษต่างๆในสังคม				
6. มีโอกาสที่จะก้าวหน้าไปเป็นนักกีฬาระดับโลกได้				
7. มีโอกาสสร้างชื่อเสียง ชะเลิศในระดับโลกได้				

แรงจูงใจด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

แรงจูงใจที่ทำให้เลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีคนเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักจำนวนน้อยทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จมากขึ้น				
2. มีหน่วยงานหลายแห่งรับนักกีฬายกน้ำหนักเข้าทำงาน				
3. มีโอกาสได้ทำงานที่มั่นคง				
4. มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน				
5. มีโอกาสสูงที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก				
6. นักกีฬายกน้ำหนักทีมชาติมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้น				
7. ทำให้ได้รับความรู้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น				

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ และ แรงจูงใจด้านอื่นๆ ที่ทำให้ท่านเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวเพ็ญพรรณ มุลมงคล
วัน เดือน ปีเกิด	20 เมษายน พุทธศักราช 2514
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 12/2 หมู่7 บ้านบางเกตุ ตำบลบางเก่า อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่1 หมู่4 ตำบลไร่ใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	เป็นผู้ฝึกสอนกีฬายกน้ำหนัก
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ตำบลไร่ใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี 72000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2527	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านชะอำ (ชะอำวิทยาคาร) อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120
พ.ศ.2533	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ.2535	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ.2537	การศึกษาระดับบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา
พ.ศ.2548	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ